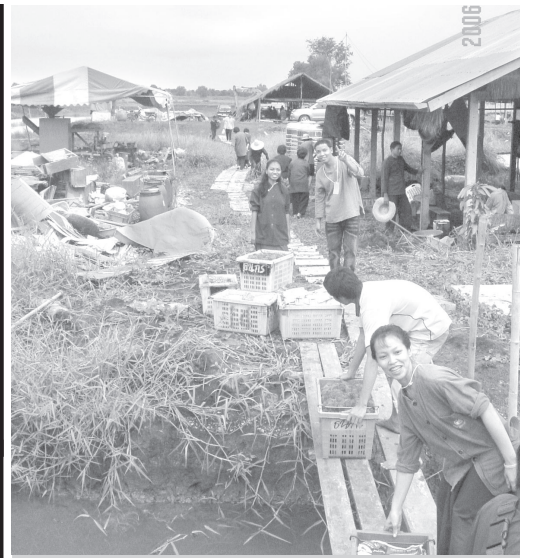

บรรยากาศดีๆ พี่ๆ น้องๆ พบกัน ในงานคืนสู่เหย้าฯ นศ.ปธ.

↑ ช่วยกันลำเลียง น้ำใจจากพี่ๆน้องๆ ที่มาร่วมงานคืนสู่เหย้าฯ นศ.ปธ. นำพืชผักผลไม้มาร่วมในงาน ช่วยกันขนด้วยรู้ว่างานนี้ไม่มีอด

หนึ่งน้อย ทวยเติม ◉ เต็มด้วยแก่น แน่นเป็นหนึ่งใน

ข่าวอโศก

ฉบับที่ ๒๘๒(๓๐๔) ปักษ์แรก กรกฎาคม ๒๕๕๕

คืนสู่เหย้า เข้าคืนรัง นศ.ปธ. ครั้งที่ ๓ เลื่อนวันจัดงานจากกำหนดเดิมคือ วันเสาร์ที่ ๑-อาทิตย์ที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๕ มาเป็นวันเสาร์ที่ ๑-อาทิตย์ที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๕ เป็นเหตุให้ลูกละหุกหลายประการ สมาชิกมาร่วมงานลดลงกว่าครึ่ง ต่อ:คืนสู่เหย้า -หน้า ๖

ศิษย์เก่าสีมา รวมกลุ่มเป็นเจ้าภาพการประชุม ๓ องค์กรใหญ่ของชาวอโศก พ่อท่านเปิดตึก ๗๒ ปี ปิตุบูชา

พรรคเพื่อฟ้าดิน สาขาลำดับที่ ๓ จ.นครราชสีมา จัดอบรมสัมมนาเพื่อประชารัฐไทย โครงการนวัตกรรมแห่งการปกครอง ครั้งที่ ๖ เมื่อวันที่ ๘-๙ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ซึ่งพุทธสถานสีมาอโศก เป็นเจ้าภาพในการประชุม ๓ องค์กรใหญ่ของชาวอโศก คือ ประชุมเศรษฐกิจบุญนิยม, ประชุมสถาบันบุญนิยม, ประชุมพรรคเพื่อฟ้าดิน โดยมีพ่อท่านสมณะโพธิรักษ์ เป็นประธานที่ประชุม นอกจากนี้เจ้าภาพยังถือโอกาสนิมนต์พ่อท่านเป็นประธานเปิดตึก ๗๒ ปี ปิตุบูชา ซึ่งเป็นอาคารอเนกประสงค์ (งบประมาณก่อสร้าง ๑,๐๖๘,๗๒๖บาท) เป็นห้องสมุด เป็นห้องประชาสัมพันธ์ เป็นสำนักงานธุรการ เป็นหอระฆัง เป็นศูนย์ประสานงานต่างๆ ภายในชุมชน ต่อ: ประชุม - หน้า ๖

▼ ภาพเป็นข่าว พ่อท่านออกจากสีมาอโศก(๕ ก.ค. ๕๕) ได้แวะไปดูหินที่จะสร้างพระพุทธรูป แล้วจึงเดินทางไปจำพรรษาที่ราชธานีอโศก

ปฐมอโศกจัดอบรมครูและนักเรียน เพื่อให้รู้จักมองตนเองให้เป็น

สมณะเทินธรรม จิรสาโร สมณะดินไถ ธาณियो สมณะแก่นผา สารูปโป สมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์ เดินทางจากพุทธสถานภูผาฟ้า น้ำ ลงมาทำคอร์สมหัทศจรย รูน ปิตุบูชา ๗๒ ปี พ่อท่าน แก่คณะครูประจำชั้นและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ รร.สัมมาสิกขาปฐมอโศก วันที่ ๒๒-๒๖ มิ.ย. ๕๕ โดยสมณะนาไท อิสสรชโน เป็นผู้ประสานงาน มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ ต่อ: คอร์สมหัทศจรย - หน้า ๗

ภัยเงียบของกระดูก

(ตอนจบ)

หลังจากติดตามเรื่องนี้กันมา ๒ ตอนแล้ว ฉบับนี้เป็นตอนจบของเรื่อง เป็นท่าออกกำลังกายเพื่อช่วงเพิ่มเนื้อของกระดูกสำหรับผู้ป่วยกระดูกพรุนอีก ๒ ท่า ติดตามกันเลงนะ:

“จากความตอนที่แล้ว เป็นท่าที่ ๑ ชื่อว่า ‘W’

ท่าที่ ๒ ชื่อว่า **“ท่าหลังงอกำแพง”**

ท่าท่าเหมือนชื่อท่าเลงนะ: นั่งหลังงอกำแพง ซีน่งกำแพง ประมาณ ๒ นิ้ว ให้ออกและหลังตรง แนบกับกำแพง ปล่อยแขนตามสบาย ค่อยๆ งอตัว ขณะงอตัว หลังงอราบกับกำแพงนะ: ดำรงในท่างอประมาณ ๑๐-๓๐ วินาที ทำได้ทุกวัน วันละ ๒ ครั้งก็จะได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความแข็งแรงของท่านด้วยนะ:

แต่ต้องไม่กลั้นหายใจ และไม่พิงกำแพงนะ: เล็งท่าออกกำลังกายท่านี้จะไม่ประสิทธิผลดีเท่าที่ควร

ท่าที่ ๓ ชื่อว่า **“ท่านั่งลง”**

ท่าท่าเหมือนชื่อท่าเช่นกันนะ: ค่อยๆ นั่งลงบนเก้าอี้อย่างช้าๆ หลังต้องตรง ใช้มือของคุณเป็นตัวเฝ้าระวังว่าตรงกับที่นั่งหรือไม่(ปล่อยไว้ก่อนนะ: ป้องกันอันตรายเพื่อล้มจะได้นั่งบนเก้าอี้พอดี) ขาและเท้าอยู่ในท่าที่สบาย ความห่างของเท้าประมาณความกว้างของไหล่ท่าน ทำให้ได้สัก ๕-๑๐ ครั้ง วันละ ๒-๓ ครั้งก็จะได้:

ข่าวโศก

รายปักษ์

ผู้สร้างปัญหา !

คนที่ไม่ปฏิบัติธรรมจะมุ่งผลงานมากกว่าการสร้างกระบวนการกลุ่ม ที่มุ่งพัฒนาจิตวิญญาณ

คนที่มุ่งผลงานมากกว่าการพัฒนาทางจิตวิญญาณ จะรู้สึกไม่ดีต่อกระบวนการกลุ่มที่ไม่ตอบสนองความต้องการของตน

คนที่มุ่งผลงานมากกว่าการปฏิบัติธรรม จะรู้สึกทุกข์ เพราะเพ่งโทษผู้อื่นหรือรู้สึกนึกคิดว่า ผู้อื่นเผด็จการ หมุกกลุ่มเผด็จการ โดยมองไม่เห็นตัวเองว่า ตัวเองนั่นแหละเป็นจอมเผด็จการตัวจริงเสียงจริง ที่กำลังคิดเผด็จการผู้อื่นหรือ เผด็จการต่อหมุกกลุ่ม

แต่เคราะห์ดีที่เราไม่มีอำนาจเป็นธรรม

เพราะถ้าเราไม่ใช่นักปฏิบัติธรรมแต่มีอำนาจที่จะทำให้ผู้อื่นทำตามตั้งแต่ ๑ คนขึ้นไป (นับตัวเองด้วย) เราก็คือ ผู้ที่กำลังสร้างปัญหาให้กับตัวเองและหมุกกลุ่มหรือสังคมที่เราอาศัยอยู่ โดยไม่รู้ตัว!

ฉะนั้นเพื่อลดปัญหาให้กับตนเองและสังคมที่เราอาศัยอยู่ พึงเริ่มหันมาปฏิบัติธรรมจริงๆกันเถอะ.

นอกจากนี้ หากท่านชอบการเดิน ไม่ว่าจะเดินในสวน ในที่ทำงานก็เป็นการออกกำลังกายที่เหมาะสมกับท่านเช่นกัน”

ลองทำดูนะ: คุณทำได้อ่างแน่นอน กระดูกของคุณก็จะแข็งแรงเป็นหลักให้ที่บ่าบองก้างได้ละสมบุญไปได้ไม่นานๆ.

เก็บบุญ ราชงาน

(ข้อมูลจาก นสพ.โพสทูเดย์ ฉบับวันที่ ๕ พ.ค.๔๕)

ปนาคฟ้าชั้น ๑๐ ของอาคารที่ทำการสำนักงานเขตหลักสี่ อ.แจ้งวัฒนะ กทม. ได้กลายเป็นแปลงสาธิตสวนเกษตรเพื่อปลูกผักสวนครัวในสภาพแวดล้อมแบบเมือง เช่น อาคารพาณิชย์ทั่วไป สำหรับปลูกผักไร้สารพิษไว้บริโภคในครัวเรือนตามแนวพระราชดำริ “เศรษฐกิจพอเพียง” ลดรายจ่ายของครอบครัวประจำวันได้ จุดเริ่มต้นผ่านมาหลายปีแล้ว เมื่อข้าราชการฝ่ายรักษาความสะอาดและสวนสาธารณะ สำนักงานเขตหลักสี่ มีความคิดร่วมกันว่า มีที่ดินรกร้างอยู่ด้านหลังเขต น่าจะปรับเป็นแปลงปลูกผักไว้กินกันเอง เพราะแต่ละคนรักษาสุขภาพและกินผักเป็นอาหารหลัก

แต่ถ้าจะซื้อ มาบริโภค ก็เกรงว่าผักนั้นมีสารพิษ แต่ถ้าปลูกเองก็จะปลอดภัย กินผักสดด้วยกับกับเพื่อนข้าราชการในสำนักงานได้ด้วย ความรู้สึกที่ปลอดภัยจากสารพิษยามาแมลงพอทำไปได้ไม่นานนัก เจ้าของที่ดินก็มายึดที่ดินของเขาเองคืนไปทำประโยชน์อย่างอื่น แต่ด้วยความที่เสียดายพันธุ์ผักที่ปลูกไว้จำนวนมาก จะทิ้งก็เสียดาย จึงขออนุญาตผู้อำนวยการเขตสมัยนั้นเพื่อปรับใช้ชั้นดาดฟ้าของอาคารสำนักงานเขต

หลักสี่ที่ยังว่างอยู่ ปรับมาเป็นสวนเกษตรดาดฟ้าแห่งนี้

ดาดฟ้าที่เก็บความร้อนและเก็บสิ่งของรกร้างไร้ประโยชน์ ได้กลายเป็นจุดทดลองแปลงผักสาธิตปลูกผักสวนครัวในสภาพแวดล้อมแบบเมือง และสามารถปรับใช้ได้ดีกับดาดฟ้าอาคารพาณิชย์ทั่วไปที่มีอยู่มากมายใน กทม. ซึ่งถูกละเลยไม่ใช้ประโยชน์ ปรากฏว่าแปลงสาธิตนี้ได้ผลดี และไม่มีปัญหาเรื่องภาชนะน้ำหนักกับอาคารสำนักงาน

สวนเกษตรดาดฟ้าแห่งนี้ จะยังคงอยู่ตราบเท่าที่ผู้อำนวยการเขตที่มีการเปลี่ยนแปลงเสมอๆ จะมีการเปลี่ยนนโยบาย กลายเป็นส่วนกระตุ้นกระแสรักสุขภาพ การบริโภคอาหารสะอาด ปลอดภัยปลอดสารพิษ ให้แก่บุคลากรของหน่วยงานและผู้เยี่ยมชมตามกระแสการรณรงค์ปีแห่งอาหารปลอดภัยด้วย

ทั้งผัก ผลไม้ สมุนไพร แม้แต่ข้าวเจ้าก็สามารถปลูกได้งดงามดี เป็นสวนผักลอยฟ้าที่อยู่ท่ามกลางทัศนียภาพของเมืองหลวง ที่แออัดไปด้วยผู้คน อาคารบ้านเรือน ตึกระฟ้า มีศาลาร่มรื่น

ในสวนเกษตรที่ประดับตกแต่งด้วยต้นไม้ที่เป็นอาหารทั้งสิ้น สวยงาม กินได้ให้ประโยชน์ต่อเศรษฐกิจครัวเรือนอย่างนี้อยู่กันได้อย่าง “พอเพียง”

ไม่ลองมีสวนผักบนดาดฟ้าไว้ที่บ้านสักหลังละ.

(นสพ. คม ชัด ลึก ฉบับวันที่ ๒๓ มี.ค.๔๕) (ภาพจากนิตยสาร “เกษตรกรรมธรรมชาติ” ฉบับที่ ๑๒/๒๕๔๕)

ปฐมอโศกจัดอบรมเกษตรกรจากชุมพร และจังหวัดใกล้เคียง ตามหลักสูตรกิจกรรมชีวิต ๕ วัน ๔ คืน ปกติดจะมีอบรมเป็นประจำเกือบทุกเดือน

สมณะเสียงศีล ชาตวิโร ทำหน้าที่ปฐมนิเทศและดำเนินรายการ“นักสู้กูดินฟ้า” โดยได้เชิญผู้ที่มีประสบการณ์ด้านการทำเกษตรอินทรีย์ได้ประสบผลสำเร็จ ทั้งปลูกผัก, ทำนา, ทำสวนผลไม้ขึ้นมาเล่าประสบการณ์ให้ฟังและนำผลผลิตมาโชว์หรือนำมาให้อบรมมีกำลังใจที่จะเปลี่ยนจากการทำ

เกษตรเคมีมาทำเกษตรอินทรีย์มากขึ้น บางรุ่นที่มาอบรมก็มีศิษย์เก่าที่เคยผ่านการอบรมมาแล้วมาเข้าอบรมร่วมด้วย ศิษย์เก่าของเราหลายคนที่ผ่านมาเป็นการไปแล้ว สามารถเลิกอบายมุขได้และทำเกษตรอินทรีย์ประสบผลสำเร็จมาเป็นวิทยากรอบรมรุ่นน้องต่อ รุ่นพี่ก็ภูมิใจที่ได้มาเล่าความสำเร็จของตัวเองให้รุ่นน้องฟัง รุ่นน้องก็มีกำลังใจที่เห็นรุ่นพี่สามารถทำได้ ทุกวันนี้เกษตรกรต้องการเปลี่ยนจากเกษตรเคมีมาเป็นเกษตรอินทรีย์อยู่แล้ว แต่ยังไม่มั่นใจและยังไม่รู้วิธี ยิ่งทุกวันนี้ปุ๋ยก็แพง น้ำมันก็แพง ทุกอย่างก็แพงตามไปหมด ไม่เปลี่ยนเป็นเกษตรอินทรีย์ก็อยู่ไม่ไหวแล้ว เรามีวีซีดีถ่ายทำรายการ “นักสู้กูดินฟ้า” เต็มๆ ที่เกษตรกรสนใจหลายชุด ติดต่อกันได้ที่ ชมรมเพื่อนช่วยเพื่อน ปฐมอโศก.

เสริมสร้างร่างกายให้สมบูรณ์
เพิ่มพูนเมตตาให้จิตใจ
ด้วยอาหารมังสวิรัต

ชมรมมังสวิรัตแห่งประเทศไทย

จำหน่ายอาหารมังสวิรัตเพื่อสุขภาพ ด้วยอุดมการณ์บุญนิยม

- สาขาสันตอโศก ๖๗/๔๘-๔๙ ปากซอย ๔๔ ถนนนวมินทร์ แขวงคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม กทม. ๑๐๒๔๐ โทร.๐-๒๓๗๔-๕๒๓๐ ต่อ ๑๖๔
- สาขาสวนจตุจักร ๕๘๐-๕๘๒ ถ.ยานพหลโยธิน แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กทม. ๑๐๙๐๐ โทร.๐-๒๒๗๒-๔๒๘๒
- สาขาเชียงใหม่ ๔๒ ถ.มทิตล ต.สุเทพ อ.เมือง จ.เชียงใหม่ ๕๐๐๐๐ โทร.๐-๕๓๒๗-๑๒๖๒

“แค่ ๓ เสียงไม่พอ ขอแจมด้วยคน ”

ยังมีไม่ได้ใช้ดิฉัน

ธรรม 8 ข้อหา

ปฏิบัติธรรมต้องให้จิตใจ

(ตอน ๒)

สติสัมปชัญญะทั่วไปที่เขาสอนกัน ระลึก รู้ตัว มีแค่สติ แล้วก็เอาปฏิภาณ สามัญสำนึก ใช้ประโยชน์ มันก็ได้ผลโลกีย์ แต่ไม่ได้ผลโลกุตระ มันก็ไม่สูญ เราจะต้องทำให้ เป็นสติปัญญา องค์ประชุมนอก กายเรา สัมผัสกับการงาน กับคน กับกระดาษ ดินสอ เครื่องมือ อยู่กลางแดด อยู่กับ ความสกปรก เราก็ต้องพิจารณาทั้งสิ่ง ที่เกี่ยวกับเรา สัมผัสเป็นปัจจัย ทั้งอารมณ์ เวทนาในเวทนา จิตในจิต แล้วก็ปริยัติปัจจัย ข้างนอกก็คือข้างนอก แล้วใจของเรา นอกจากมีสุขมีทุกข์แล้ว ในสุขในทุกข์มี อะไรเป็นเหตุ

สัมผัสสิ่งที่ชอบใจเราก็เป็นสุข สัมผัส สิ่งที่ไม่ชอบใจเราก็เป็นทุกข์ ถ้าเราฝึก อ่านใจได้เร็ว ก็ฆ่าของขึ้น รู้กิเลสของเรา พิจารณาของจริง ถ้าสติไม่ตก สังวรได้ สัมผัสปธาน มีปหานปธาน กำจัดสิ่งที่ ควรกำจัด ที่เป็นเหตุแห่งความไม่เจริญ

ไม่ใช่หนังหลับตาเป็นสมาธิซึ่งไม่สมบูรณ์ ไม่มีเหตุปัจจัย ไม่มีมรรคมืองค์แปด ไม่มีโยทโย ที่อาตมาอธิบายมิจาปฏิญญสูตร เราต้องมี สัมผัส แล้วก็วิญญาณ มีเวทนา สิ่งที่เป็น รูป รส กลิ่น เสียง สัมผัส ข้างนอก แล้วก็ มีตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ เป็นอายตนะใน แล้วก็วิญญาณรับรู้ แล้วก็วิเวทนาเป็นสุข เป็นทุกข์ เป็นองค์ประกอบของชีวิตมนุษย์ แล้วเราก็พิจารณาเห็นความจริงต่างๆ นั้น โดยความเป็นของไม่เที่ยง พันนิมิชฌาปฏิญญ คือมีสัมมาปฏิญญในส่วนปรมาต

ไม่ใช่ตรรกะ เข้าใจเท่านั้น แต่มีญาณ เห็นอารมณ์ตนเองจริงๆ เมื่อกระทบผัสสะ อ่านใจตัวเองออก แต่รู้สึกเสสมันไม่ได้ กิเลส หนาขึ้น อ้วนขึ้น คุณทำให้จางคลายไม่ได้ นี่แหละขั้นนี้แค่นี้เอง คุณก็พันนิมิชฌาปฏิญญ ด้วยปัญญาจริงๆ เพราะรู้แจ้งเห็นจริง ความจริงที่มีอยู่ เห็นนามธรรม ความจริงตาม ความจริง แต่ยังไม่เป็นอาริยบุคคลนะ

จนกว่าจะมีธรรมวิชัย วิเคราะห์แยกเหตุ ถ้า เหตุแห่งทุกข์ใดขึ้น คุณก็ทุกข์มากขึ้น มีการ พิจารณา และมีความเพียร มีปหานปริยญา กำจัดมันได้ ทำเหตุแห่งทุกข์ลดลง ความไม่ เที่ยงที่ไม่ใช่กิเลสสมันเพิ่มมันหนาขึ้น แต่ เป็นความไม่เที่ยงที่กิเลสมันลดลงบางลง กลายเป็นพันสังกกายปฏิญญ พันวิจิจฉา พัน

ศีลพตปราคาส คุณรู้โดยความเป็นทุกข์ รู้ เหตุแห่งทุกข์ ความจางคลายทุกข์ ยิ่งถึง นิโรธ ความดับทุกข์ ศรัทธาก็สูงขึ้น

ความเชื่อจึงเป็นสัทธินทรีย์ เพราะรู้แจ้ง เห็นจริง มีญาณอ่านออก เหมือนคนทำงาน แล้วพิจารณางาน เห็นผลงานของตนเองว่าเป็น ของดี ยิ่งทำต่อ เหมือนคนขุดพบเพชร ก็ยิ่ง ขุดต่อจนลึมหินน้อยลึมหินตาย แต่ผลที่ได้คือ ความจางคลาย ความหมดกิเลส

คนมีปัญหาจะเห็นว่าเราได้สิ่งที่ยิ่งกว่า เพชร เราได้ความไม่ได้ ความไม่มี ความว่าง ได้สิ่งที่สะอาดขึ้น เป็นโลกุตระปัญญาที่รู้ แจ้งเห็นจริงความเป็น “สัมมาวิมุติ” เป็น โลกุตระจิตในตนไปเป็นขั้นๆ

คนที่รู้จักเลส เห็นกิเลส ตั้งแต่อบายมุขที่ เราติด มันก็เป็นกามวิตก พยาบาทวิตก เป็นชอบชังเหมือนกัน แต่ขั้นหายา เรา หลงไหลได้ปลื้มกับวัตถุ ก็ต้องตัดห่างออกไป เมื่อเบาบางก็จะสบายไปเรื่อยๆ ไม่ต้องอดทน อีกต่อไป ไครทนได้มาก ทนได้น้อยก็รู้ จิตของ เราเมื่อเป็นสามัญแล้วก็มีความรู้ เท่านั้น รู้สภาวะหายา ร้อน หรือสึลาใดๆ ก็ตาม แต่จะไม่มีความปรุงแต่งร่วมด้วย

สติสัมปชัญญะคือความระลึกรู้ธรรมคา ต่างจากสติปัญญา คือ สติปัญญา มีการ พิจารณา อ่าน วิจัย มีญาณปริยญา ติรณ

ปริยญา ปหานปริยญาด้วย ไม่เช่นนั้น อินทรีย์ไม่เกิด เมื่อมีสติปัญญาแล้ว ต้อง มีสังวรปธาน ปหานปธาน ลดให้ได้ กำจัด ให้ได้ ลดลง จางคลายลง ภาวนาปธาน แล้วก็รักษาผลให้ถาวรแข็งแรงทวิญญไป เรื่อยๆ ทำให้มากขึ้น สติที่มีคุณภาพ ถึง ขั้นนี้จึงเป็น “สติสัมโพชฌงค์” ซึ่งชื่อ ว่า องค์แห่งการตรัสรู้ ไปสู่การบรรลุสุดยอด

แก่พันนิมิชฌาปฏิญญ ยังเป็นปุถุชนอยู่ ไม่ ใช่อาริยชน คุณมีปหานปธานเมื่อไร น้อย มาก ก็ตาม นั่นแหละคือเริ่มต้นเป็นอาริยชน วาจากดี กัมมันตะก็ดี อาชีวะก็ดี จะหยังมา สู้งักปะ คุณไม่ฆ่าสัตว์ แต่ไม่มีญาณ หยั่งรู้จิตของคุณ คุณก็ได้นิดหน่อย หรือ ระวังมิชฌาจากแล้ว แต่ไม่ได้อ่านจิต ก็ ไม่ถึงสู้งักปะ ควบคุมได้แต่ข้างนอก ไม่มีวันรู้ความดำริของจิต ก็ยังไม่เชื่อว่ามีแจ้ง เห็นจริง หรือมีวิปัสสนาญาณที่เป็นวิชชา

คุณอ่านวิตกต่างๆ มีกามวิตกคะ พยาบาทวิตกคะ วิหิงสวัตกคะ ก็โลก ไครท หลง นั่นเอง ต้นตอของกิเลสหลัก มันจะ ขยายไปเป็นวาจา กัมมันตะ อาชีวะ และ เราก็กำจัดต้นเหตุที่สู้งักปะได้

(อ่านต่อฉบับหน้า)

เด็กวัด

ชาวโศกเสมอ โดยเฉพาะร่วมงานปลูกเสกฯ ตั้งแต่ปี ๒๖ ไม่เคยขาด

☺ ชุมชนบุญนิยม

ลาออกจากราชการปี พ.ศ. ๒๕๓๑ มีความ พยายามจะลาออกตั้งแต่ปี ๒๕ แต่ผู้บังคับ บัญชาไม่อนุมัติ เมื่อลาออกไปอยู่สี่มาโศก ครั้งปี จึงย้ายไปอยู่ปทุมโศก ช่วงนั้นกำลัง บุกเบิกปทุมฯ คุณตาไปเป็นอารามิกต้องการ จะบวช แต่แม่บ้านไม่หย่าให้จนอายุ ๖๖ ปี แม่บ้านจึงยอมเซ็นหย่าให้ ทำให้คุณตา เปลี่ยนใจไม่บวช เพราะอายุมากแล้ว จึงเป็น นักปฏิบัติธรรมในรูปแบบของฆราวาส อยู่ ปทุมโศกจนถึงปี พ.ศ. ๒๕๓๕ กลับบ้าน เพื่อไปสร้างบ้านให้แม่บ้านแล้วกลับไปอยู่ สันตโศกในปีเดียวกัน ได้ไปพบกับลูกสาว ซึ่งได้มาปฏิบัติธรรมที่สันตโศกโดยที่ไม่รู้มา ก่อน เมื่อคุณฝากดิน(ลูกสาว)ได้รับอุบัติเหตุ ได้ดูแลลูกสาว ปลายปี พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเดิน ทางไปปลูกบ้านที่ราชธานีโศก เพราะเคย อยู่อุบลฯ มีความคุ้นเคยกับญาติธรรมกลุ่ม อุบลฯ และต้องการพาลูกสาวไปบวชบวชตัว มีญาติธรรมซื้อที่ดินยกให้คุณตา

☺ มรรคผล

ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๒๖ ทานอาหาร มังสวิริตแล้วคุณตาไม่เคยบวชเลย อบรมมุข เหล่า หวย บุหรี่ ทำได้ตั้งแต่บัดนั้น อายุ ๕๐ ปีเลิกอบายมุขหายาเรื่องผู้หญิง แยกกับแม่ บ้านตั้งแต่ไปอยู่วัด คุณตาเป็นตำรวจที่ตั้งจิต จะไม่ฆ่าคน จึงเลือกฝ่ายพัฒนา การทำงานจะ ไม่ใช้วิธีรุนแรงมาตลอด อายุ ๕๖ เป็นอารามิก ปี ๒๕๔๔ สมักรเป็นนิสิตสัมมาสิกขาลัย วัจชีวิตราชธานีโศก ปัจจุบันไม่คิดเรื่อง

ทรัพย์สมบัติทางบ้าน วางได้สบายใจ รู้สึก ว่าการมีเงิน มีลาภยศสรรเสริญไม่มีความ สุขเลย ยิ่งยศตำแหน่งสูง ยิ่งทุกข์ยิ่งผิดศีล แต่มาเป็นพ่อใหญ่สะอาดดีปฏิบัติศีลมีความ สุขมากกว่า เพราะความสุขอยู่ที่ใจ

☺ ทุกวันนี้

ปัจจุบันอยู่ในที่มกสิกรรมไร่สารพิษบ้าน ราชฯ และมีความสามารถในการนวดกดจุด สนใจสมุนไพรรและการทำยาสมุนไพรร เพราะได้รับการถ่ายทอดจากปู่และพ่อของ คุณตา คุณตาสุขภาพแข็งแรงเพราะใช้หลัก ๑ อ. เป็นพี่เลี้ยงและสาคิการทำโยคะ กกดจุดรักษาสุขภาพให้กับผู้เข้าอบรม ที่ ศูนย์บุญนิยมสิกขาราชธานีโศก จากที่เคย เป็นนายพันแต่มาเป็นคุณตาชาวบ้านคน หนึ่งซึ่งไม่ได้ถูกให้ค่าเหมือนสมัยมีลาภยศ คุณตาบอกว่าไม่เสียใจหรือเหนื่อยใจ เพราะมี เป้าหมายในชีวิตว่าจะทำงานอย่างมีความ สุขจากวันนี้ไปจนถึงวันตาย ประทับใจที่ ญาติธรรมมีการช่วยเหลือเกื้อกูลกัน

☺ ผาก

คุณตาเน้นว่าอย่าลืมเรื่องกรรม ท่านเคย เห็นเพื่อนตำรวจและทหารที่มีอำนาจ ทำ ชีวิตคนเป็นสิ่งไม่มีค่า คุณตาเห็นเป็นการ กระทำที่เศร้าใจ แต่ก็เห็นว่าคนที่มัวเมาใน ลาภยศสรรเสริญแล้วทำบาป ไม่มีใครตายดี สักคน ได้รับวิบากที่ทรมาน สำหรับคนที่ ยังประมาทอยู่ อาจจะยังไม่รู้ตัวเองว่าอยู่ จุดไหน ต้องค้นหาตัวเอง แล้วหาที่ปัก หลักรเพื่อบำเพ็ญบารมีกับหมุกกลุ่ม ชีวิตไม่ แน่นนอน ต้องไม่ประมาท.

ชื่อ พ.ต.ท. สอ.๑๑ สุขจิตต์
ชื่อใหม่ ส:๑๑๑ดี
เกิด ๔ ธ.ค. ๒๔๗๖ ๑๖๖ ๗๓ ปี
ภูมิลำเนา จ.น.ดร.๑๕
การศึกษา ม. ๖, โส.เรียงนาฯร้อง ป.รุ่น ๑ บางเขน ด้านสื่อสารกรมตำรวจ
สถานภาพ สมรส มีบุตร ๒ คน
น้ำหนัก ๕๕ กิโลกรัม
ส่วนสูง ๑๖๐ เซนติเมตร

☺ ประวัติ
คุณตาเป็นลูกทหารหมอนายสิบ แม่ เป็นชาวสวน มีพี่น้อง ๖ คน คุณตาเป็นคนที่ ๒ ปัจจุบันพี่น้องมีชีวิตอยู่ ๕ คน ตอน เรียนชั้น ป. ๔ ได้ไปอยู่กับลุงและป้า เพราะลูกเขาซึ่งเกิดปีเดียวกันกับคุณตาตาย ลุงและป้าเปิดร้านจักรเป็นร้านใหญ่ในโคราช คุณตาขยันทำงาน ตื่นเช้าหุงข้าว ทำกับข้าว เป็นพ่อครัวเพราะเข้ากับป้าได้ดีกว่าลูก หลานคนอื่นๆ เป็นลูกมือป่าตลอด อายุ ๑๓- ๑๔ ปีเห็นลุงชอบเอาเงินไปซื้อหอย จึง เบื่อไม่ยอมเป็นพ่อค้า แล้วไปสอบเป็น ข้าราชการพลเรือนหลังจากจบม. ๔ เรียน โรงเรียนยกกระบัตร อายุ ๑๘ ปีเอาวุฒิ ม.๔ สอบเป็นข้าราชการพลเรือนทหารอากาศ อายุ ๒๐ ปี ทำงานเป็นตำรวจและเรียนการศึกษา นอกโรงเรียนการศึกษาผู้ใหญ่ ม. ๖ ไปด้วย แล้วเรียนสื่อสารการตำรวจ ดำรงตำแหน่ง เป็นหัวหน้าสถานีวิทยุสื่อสารที่จังหวัดอุบล

ราชธานี แต่งงานเมื่ออายุ ๒๔ ปี แม่บ้าน เป็นญาติห่างๆ ค่าสินสอด ๔,๐๐๐ บาททอง ๔ บาท มีลูกสาวและลูกชาย ๒ คน

☺ เจอโศก

ช่วงดำรงตำแหน่งรักษาราชการแทนผู้ บังคับกองร้อยตำรวจตระเวนชายแดน อำเภอกันทรลักษ์ มีหน้าที่คอยควบคุมดูแล ผู้ก่อการร้ายที่มามอบตัว ปี ๒๖ มีคำสั่งจาก กรมตำรวจให้เข้าไปสืบสอบพฤติกรรมของ สำนักสงฆ์ศรีษะโศก และให้รายงาน มี ข้อมูลว่าศรีษะโศกเป็นที่ของสมุทคอมมิวนิสต์ มาแอบสังเอดและได้ฟังเทศน์ที่พ่อท่านเทศน์ แล้วเกิดศรัทธา พ่อท่านเทศน์เรื่องอบายมุข และศีล ๕ และประทับใจแผ่ผลบุญให้คนตาย สมัยเป็นข้าราชการมีอบายมุขทุกอย่าง เมื่อ ฟังเทศน์แล้วเลิกหอยได้ดินและเลิกบุหรี่ และทานอาหารมังสวิริต ฝึกฝนปฏิบัติธรรม มาเรื่อยๆ จนกระทั่งติดยศพันตำรวจโท ตำแหน่งหัวหน้าแผนก ๖ กองกำกับการ ตำรวจตระเวนชายแดนเขต ๓ จังหวัดอุบล ราชธานี จึงลาออกจากราชการ ไปร่วมงาน

บรรยากาศงานวันอาสาฬหบูชา

ของชาวโศก

วันอาสาฬหบูชา (วันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๘) ปีนี้ตรงกับวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๔๙ และในวันรุ่งขึ้นเป็นวันเข้าพรรษา (วันแรม ๑ ค่ำ เดือน ๘) ซึ่งเป็นวันสำคัญทางพุทธศาสนาที่พุทธศาสนิกชนได้ถือโอกาสไปร่วมทำบุญกุศลที่วัดทั่วประเทศ

ติดตามบรรยากาศและกิจกรรมของแต่ละชุมชนชาวโศกได้ดังต่อไปนี้

๑ สันติโศก

เริ่มกิจกรรมตั้งแต่ทำวัตรเช้า โดย สมณะ เบิกบาน ธรรมนิยโม แสดงธรรมว่าด้วย วันอาสาฬหบูชา, วันเข้าพรรษา, การปวารณาเข้าพรรษา, การสัปดาห์ ฯลฯ เวลา ๐๕.๐๐-๑๐.๓๐ น. แสดงธรรมโดย สมณะจันทเสฏโฐ บรรยายเพิ่มเติมด้วยความรื่นเริงในธรรม ตกเย็น ๑๘.๐๐ - ๒๐.๐๐ น. รายการเวียนธรรมโดยสมณะและสิกขมาตุ รวม ๑๘ รูป ทั้งๆ ที่มีฝนตกลงมาอย่างหนัก ลมกรรโชกแรงตลอดเวลา ญาติธรรมกว่า ๒๓๐ ชีวิตก็ยังมีใจเบิกบานกับการฟังธรรม ถือเป็น การเรียนบูรณาการพุทธศาสนาของนักเรียน(สส.สอ.) ทุกคนตั้งใจจดจ่อ ตั้งใจจดจำกันดี การตั้งบะอธิษฐานของชาวสันติฯในวาระเข้าพรรษา เป็นการเขียนลงในแบบฟอร์มให้กรอก โดยมีท่านสมณะหรือสิกขมาตุลงชื่อรับทราบ และจะมีการตรวจบะทุกสัปดาห์ ตลอดช่วงเข้าพรรษามีผู้ร่วมส่งแบบฟอร์มตั้งบะ ถึง ๑๐๐ กว่าคน

๒ ปฐมโศก

เวลา ๑๘.๐๐ - ๒๑.๐๐ น. สมณะ, สิกขมาตุ เวียนธรรม รูปละ ๓ นาที ดำเนินรายการโดย สมณะเสียงศีล ชาตวโร มีญาติธรรม รวมทั้ง นร. สัมมาสิกขาร่วมรับฟัง ประมาณ ๒๐๐ กว่า คน บรรยายเพิ่มเติมด้วยความซาบซึ้งในรสพระธรรม ประจักษ์ในลีลาการแสดงแต่ละแบบแต่ละท่าน การตั้งบะธรรมของชาวปฐมฯปีนี้ยังคุมเคร่งเช่นทุกปี ช่วงทำวัตรเช้าของวันเข้าพรรษา สมณะ สิกขมาตุ ญาติธรรมร่วมทำวัตรตามปกติ โดยฟังธรรมจากพ่อท่านที่แสดงธรรมผ่านทางอินเตอร์เน็ตจากราชธานีโศก ขณะเดียวกันนักเรียนสัมมาสิกขาปฐมโศกเองก็ร่วมกันตั้งบะอธิษฐานในช่วงเข้าพรรษาด้วย ส่วนใหญ่เป็นการตั้งใจที่จะอ่านหนังสือ ตั้งใจเรียน ขวนขวายเอาภาระส่วนกลางมากขึ้น ถือศีล ๕ ให้บริสุทธิ์ขึ้น ฯลฯ

๓ ศิริระโศก

ปีนี้ญาติธรรมมาร่วมงานกันมาก มีชาวชุมชนศิระฯ นักเรียนสัมมาสิกขาศิริระฯ (สส.ข.) ทั้งจากเครือข่ายศรีโคตรบูรณ์ กลุ่ม

สุรินทร์โศก กลุ่มศรีสะเกษ รวมแล้วกว่า ๒๐๐ คนโดยร่วมกันสร้างกุศลเนื่องในวันสำคัญนี้ เช่น ในภาคเช้า ช่วยกันทำ ๕ ส. พัฒนาชุมชน เวลา ๐๕.๐๐-๑๐.๓๐ น. แสดงธรรมก่อนฉันโดย สมณะ ผืนฟ้า อนุตโร และสมณะเตี๊ยะชาติ จิตตสันโต บ่ายร่วมกันลงแขกค่านา(นาอาชีวะ ๑๕ ไร่) บรรยายเพิ่มเติมด้วยการแสดงน้ำใจ ความสามัคคี ความร่วมมืออย่างแข็งขัน และความสนุกสนานเป็นกันเอง ทั้งเด็กและผู้ใหญ่ เย็น เวลา ๑๘.๐๐ - ๒๐.๓๐ น. รายการเวียนธรรมโดยสมณะ ๕ รูป และสิกขมาตุ ๓ รูป รวมทั้งหมด ๑๒ รูป แม้จะมีฝนตกลงมาตลอด แต่ทุกคนต่างซาบซึ้งประทับใจในรสพระธรรม ญาติธรรมจากที่ต่างๆตั้งใจพักค้างคืนเพื่อทำวัตรเช้าในวันรุ่งขึ้นซึ่งเป็นวันเข้าพรรษา หลังจากฟังธรรมแล้ว คุณขวัญดิน สิงห์คำ เป็นตัวแทนชุมชนกล่าวขอบคุณ ขณะเดียวกัน นร.สส.ข. เอง ก็มีการประชุมตั้งบะอธิษฐานเข้าพรรษา มีที่ลักษณะเดียวคือ ทำแบบคนเดียว และมีทั้งแบบทำเป็นกลุ่มคือ ๓-๔ คน บ้าง ๕-๖ คนบ้าง จึงเป็นเรื่องที่สนุกสนาน ไม่เคร่งเครียด เพราะต่างก็ให้กำลังใจกันในการปฏิบัติไม่ให้เกิดบะล้มและได้คอยตรวจสอบกันด้วย

๔ ศาลีโศก

ท่านสมณะพุทธชาโต เทศน์ช่วงทำวัตรเช้า คนมาฟังธรรมร้อยกว่าคน ช่วงก่อนฉันปีนี้ อาหารเยอะ นร.สัมมาสิกขาศาลีโศกเข้าศาลาพร้อมกันกับญาติผู้ใหญ่ที่มาจากข้างนอก ช่วงเย็นมีเวียนธรรม ปีนี้คนมาฟังธรรมคึกคักมากกว่าทุกปีที่ผ่านมา (๑๕๗ คน) เป็นชายและหญิงพอๆกัน ทุกปีมีแต่ผู้ใหญ่ แต่ปีนี้เป็นที่น่าสังเกตคือ ผู้ติดตามญาติธรรมมาฟังธรรมนั้นเป็นวัยรุ่นอายุประมาณ ๑๔-๑๖ ปีหลายคนทีเดียว ซึ่งแทนที่จะไปเที่ยวเล่น แต่เขาชวนเหล่านี้กลับมาฟังธรรม นับเป็นนิมิตที่ดี

๕ สิมโศก

เวลา ๑๗.๓๐-๒๐.๐๐ น. สมณะ, สิกขมาตุ, ญาติธรรม, นักเรียนสัมมาสิกขาสิมโศก(สส.ม.) รวมแล้วประมาณ ๕๐ กว่าคน เข้าร่วมรายการบะอธิษฐานเข้าพรรษา มีการพูดสลับกันระหว่างญาติธรรมกับ สส.ม. แต่ละคนก็ตั้งใจเพื่อปฏิบัติขัดเกลาตนอย่างจริงจังในช่วง ๓ เดือนนี้ และปิดท้ายด้วยการเวียนธรรมโดยท่านสมณะและสิกขมาตุ ทุกคนซาบซึ้งและมั่นใจในข้อปฏิบัติของตน ต่างให้กำลังใจกันและกันในการปฏิบัติให้สำเร็จผล

๖ ภูผาฟ้า

เวลา ๑๘.๐๐ - ๒๐.๐๐ น. รายการเวียนธรรมโดยสมณะ ๑๔ รูป บรรยายเพิ่มเติมด้วยความซุ่มซ่ามเอ็นจากรสพระธรรมและสายฝนโปรยปรายเกือบทั้งวัน มีญาติธรรมจากหลายๆที่มาร่วมในวันสำคัญนี้เช่นชาวเชียงใหม่, ชาวดอยราชปราชญ์, ชาวขอนแก่น, ญาติธรรมจากจ.ลำพูน, จ.แม่ฮ่องสอน, นักเรียน สส.ภ. รวมแล้วร่วม ๑๖๐ คน ในพรรษานี้ญาติธรรมภูผาเองก็มุ่งมั่นในศีล ๘ กันเกือบทุกคน และในแต่ละวันก็มีการจัดกลุ่ม ๖-๗ คนพบสมณะ ๑ รูป มี ๔ กลุ่ม แล้วหมุนเวียนพบสมณะรูปอื่นในวันถัดไปทุกวัน ถือเป็น การเข้าห้องเรียนธรรมะแบบโครงการเร่งรัดพัฒนาชนบทเลยทีเดียว เป็นการเจริญอย่างสัมผัสได้ นั่นคือมีความยินดีเบิกบาน เห็นความเข้าใจระหว่างกันและกันมีมาก มุ่งมั่นศีล ๘ และพัฒนาให้เป็นอริศีล

ฝากข้อคิด ขอขอบคุณทุกคนที่ช่วยเอาภาระในงานของชาวโศกทุกพุทธสถานที่อยู่ข้างล่าง (ไม่ได้ได้อยู่บนดอยอย่างภูผาฟ้า) ทำให้คนบนดอยได้บำเพ็ญเพียร (แบบชาวดอย) อย่างเต็มที่ และขอเชิญชวนทุกท่านที่มีความประสงค์จะไปร่วมบำเพ็ญเพียรหรือจะไปพักจิตพักใจพักสุขภาพ ชาวดอยแพงค่า ยินดีต้อนรับเต็มที่

๗ ราชธานีโศก

ปีนี้ยังคงนับว่าเป็นบุญของชาวบ้านราชฯที่พ่อท่านไปจำพรรษาเช่นปีก่อนๆ พ่อท่านแสดงธรรมก่อนฉัน มีจำนวนคนฟังธรรมประมาณ ๓๐๐-๔๐๐ คน บ่าย สมณะประชุม และมีประชุมเครือข่ายเกษตรกรด้วย เย็น เวียนธรรมโดยสมณะ ๑๕ รูป สิกขมาตุ ๖ รูป ญาติธรรมนักเรียน สส.ธ. และสมุณพระราม รวมทั้งหมดประมาณ ๔๐๐ คน บรรยายเพิ่มเติมด้วยความซาบซึ้งเพราะฝนโปรยปรายตลอดวัน ผู้คนเร่ร่อนตื่นตัวกับเทศกาลแห่งบะธรรม รุ่งขึ้นวันเข้าพรรษา ทำวัตรเช้า พ่อท่านแสดงธรรม ภาคเย็นเป็นรายการไหว้ครูของทั้งนิสิตวังชีวิต เขตบ้านราชฯ, นักเรียน สส.ธ. สมุณพระราม(นักเรียนระดับชั้นประถมฯ), หิงห้อยริมมูล(นักเรียนระดับชั้นอนุบาล)

๘ สังฆสถานทักษิณโศก

เวียนธรรมปีนี้แปลกกว่าปีที่แล้ว เพราะตอนแรกตั้งใจให้ญาติธรรมมีการตั้งบะกันก่อน แต่เนื่องจากปีนี้ไม่มีญาติธรรมใหม่ๆ หลายคน ที่ใส่

บาตรเมื่อเช้าแล้วตามมาฟังธรรมกันมาก จนถึงรายการเย็นก็ยังมี สมณะจึงเอื้อโดยการแสดงเวียนธรรม แล้วจึงตั้งบะอธิษฐาน เข้าของวันเข้าพรรษามีการแสดงธรรมจนต้องต่อเวลาถึงภาคก่อนฉันด้วย ชาวทักษิณฯได้ญาติธรรมใหม่ที่เป็นอดีตนายอำเภอและครอบครัวสนใจการปฏิบัติธรรมมากถึงกับขี้จรรย์จากบ้านที่ห่างหลายกิโลเมตรเพื่อมาทำวัตรเช้าด้วยทุกเช้า บรรยายทุกสัปดาห์ มีฝนตกตลอด แต่ญาติธรรมก็ยังมีมาร่วมกันเยอะและอยู่ในช่วงเตรียมงาน “บูรณาการซาบซึ้งใจ” ที่ ทักษิณโศกฯ เป็นเจ้าภาพในวันที่ ๔-๖ ส.ค. นี้ด้วย (งานนี้จะมีรายการกีฬาอารีเย, รายการตอบปัญหาแฟนพันธุ์แท้, รวมทั้งรายการภาคค่ำอันอบอุ่นกับพ่อท่านด้วย) ทางเจ้าภาพฝากขอเชิญญาติธรรมและผู้สนใจทุกท่านทุกคนไปร่วมงานนี้ด้วย

๙ สังฆสถานหินผาฟ้า

เวลา ๑๘.๓๐ - ๒๐.๓๐ น.รายการเวียนธรรมและตั้งบะอธิษฐานของญาติธรรมและนักเรียน สส.ผ. โดยเริ่มต้นจากนักเรียนพูดสลับกับผู้ใหญ่ รวบรวมแล้วประมาณ ๕๐ คน คนละ ๓ นาที สรุปปิดท้ายด้วยท่านสมณะ ๕ รูป บรรยายศาสนสเบยน์ ชุ่มน้ำจากสายฝนที่โปรยปราย แนวโน้มของบะไปในทิศทางขัดเกลาตนเรื่องศีล ๘ เกรงครัด(ผู้ใหญ่), ศีล ๕ บริสุทธิ์ขึ้น(นักเรียน), เรื่องสุขภาพ เช่น การออกกำลังกาย ลดอาหารรสจัด งดพวกขนมหวาน ฯลฯ สำหรับสมณะเน้นให้พวกเรารักสามัคคีกันให้มากขึ้น เห็นความสำคัญของการเอาจริงในการปฏิบัติ และการมาวัดไม่ใช่มาเฉพาะวันสำคัญเพียงวันเดียว สองวันเท่านั้น ควรมาวัดบ่อยๆ.

คืนสู่เหย้าฯ

เหตุที่ทำให้เลื่อนวันจัดงาน เพราะตรงกับงานวันนวัตกรรมแห่งการปกครอง ซึ่งจัดที่พุทธสถานสิมาอโศก ทำให้งานคืนสู่เหย้าฯ ต้องเลื่อนขึ้นมาเร็วกว่ากำหนด หลายอย่างขาดตกบกพร่องไปบ้าง หลายคนเตรียมตัวแทบไม่ทัน และอีกหลายคนจึงมาไม่ได้ ได้แต่ฝากบอกมาด้วยความเสียดาย

ช่วงค่ำวันที่ ๓ มิ.ย. มีสมาชิกหลายท่านเดินทางมาถึงงานในช่วง “มิดดิง มิสตรีม” จัดที่ชั้นล่างตึกฟ้าอภัย บรรยากาศการต้อนรับอย่างกันเอง รับประทานอาหารร่วมกัน พูดคุยกัน จนประมาณ ๒ ทุ่มกว่าๆ ท่านสมณะฟ้าไท ได้มาพูดคุยและตอบคำถามต่างๆ ซึ่งเรื่องที่ซักถามส่วนใหญ่เป็นเรื่องเกี่ยวกับความตาย วิญญาณ(สมาชิกนส.ปธ.ท่านหนึ่ง จมน้ำเสียชีวิตในระหว่างการเตรียมสถานที่สำหรับจัดงานนี้) ก็ได้วิเคราะห์กันอย่างกว้างขวาง จนเวลา ๔ ทุ่มกว่าๆ จึงได้แยกย้ายกันไปพักผ่อน

๖ โมงเช้าของวันที่ ๑ ก.ค. ร่วมกันใส่บาตรทำอาหาร

๐๘.๓๐ น. ประชุมใหญ่สามัญประจำปี ที่ห้องประชุมกันเกรา ตึกสถาบันบุญนิยม มีสมาชิกลงทะเบียน ๑๓ คน โดยมีท่านสมณะพุทธชาโต เป็นประธาน สมณะและสิกขมาตุอีกหลายรูป เข้าร่วมประชุม หัวข้อประชุมคือ แลกเปลี่ยนกิจกรรมสำคัญ อนุมัติงบการเงินสมาคม และการแก้ไขข้อบังคับบางข้อที่เป็นอุปสรรค ทำให้การดำเนินงานไม่ไหลลื่น เสร็จสิ้นเวลา ๑๐.๔๕ น. รับประทานอาหารร่วมกันที่ชมรมหน้าสันตโศก

จากนั้นเวลา ๑๓.๔๕ น. เดินทางไปที่สวนบุญผักรักษาคลอง ๑๓ ซึ่งเป็นสถานที่จัดงานแล้วช่วยกันจัดสถานที่บางส่วนให้แล้วเสร็จ

ตกค่ำเวลา ๑๘.๓๐ น. เป็นรายการ “คุยคุยธรรม” กับพ่อท่านคล้ายๆกับรายการเอื้อไออุ่น เรื่องที่ซักถามพ่อท่านส่วนใหญ่ก็อยู่ในประเด็นร้อนทางการเมือง เรื่องของชาวเราที่ไปช่วยการเมืองให้ยังสงบอยู่ได้ไม่เกิดเหตุรุนแรงสูญเสีย มีผู้ถามพ่อท่านว่า จากที่โหร

ทำนายว่า ในเดือนตุลาคมจะมีเหตุรุนแรงและสูญเสีย พ่อท่านคิดเห็นอย่างไร พ่อท่านก็ตอบว่า ถ้าเป็นในทางโลกก็การทำนายอาจถูกต้องได้ แต่ถ้าในทางโลกุตระแล้วจะทำนายไม่ถูกต้องหรือเพราะพลังแห่งธรรมอยู่นือดวงชะตา

๐๔.๓๐ น. พ่อท่านนำทำวัตรเช้า พ่อท่านถามว่า แต่ละคนมีเป้าหมายชีวิตอะไร จะไปในทิศทางไหน ทำให้ทุกคนต้องย้อนกลับมาถามตัวเอง และต้องหาคำตอบให้ตัวเองให้ได้ ซึ่งเป็นอะไรที่หลายคนได้ลุ่มคิด และตั้งใจใหม่กับการปฏิบัติธรรมของตน หลังจากนั้นพ่อท่านได้จับฉลากชื่อนส.ปธ. ขึ้นมา ๓ ใบ เพื่อมอบภาพของพ่อท่านเองแผ่นใหญ่พร้อมลายเซ็นใส่กรอบอย่างดีให้ ผู้ที่ได้รับคือ คุณตายเน่ (เปี้ยก), คุณวิศิษฐ์, คุณเพียรพุทธ (ดั่ง) ส่วนสมาชิกคนอื่นก็ได้รับเป็นภาพเดียวกันขนาดเล็ก ไม่ใส่กรอบจากท่านมันแจ่มพุทธชาโต แล้วถ่ายรูปร่วมกัน จากนั้นเป็นพิธีใส่บาตรเสร็จแล้วช่วยกันทำอาหาร ปลูกต้นไม้ การทำ ๕ ส.

เวลา ๐๕.๐๐ น. สมณะให้พรก่อนจาก และในระหว่างรับประทานอาหาร พวกพี่ๆ กล่าวเปิดใจและร้องเพลงให้ฟัง และมีพิธีอลากันอย่างง่ายๆ แล้วจึงแยกย้ายกัน กลับไปทำหน้าที่ของแต่ละคนที่ยังต้องต่อสู้อยู่ในสังคม

ต่อไปนี้เป็นความรู้สึกของผู้ไปร่วมงาน คุณไผ่ธรรม นาวาบุญนิยม (นส.ปธ.รุ่นแรกๆ) “ได้ประโยชน์มาก ได้ทราบข่าวคราวของกันและกัน ที่สำคัญเกิดกำลังใจมากทีเดียวที่จะต่อสู้ เดินไปตามเส้นทางธรรมนี้

ข้อเสนอแนะ อยากให้เพิ่มจำนวนวันให้มากกว่านี้ การทำงานร่วมกันเป็นการสร้างสัมพันธภาพที่ดีมากๆ สถานที่เฉอะแฉะมาก และสิ้นด้วยจึงเป็นอะไรที่ต้องมีสติให้มาก (นึกถึงงานสมาธิสมโภชที่บ้านราชฯ ปี๑๗)”

คุณปึกฟ้า เกาประเสริฐ (นส.ปธ.รุ่นปี๑๕ ..คนรักดี..)

“เป็นอะไรที่ดีมากๆ ที่ได้พบปะเพื่อนๆ คุยกันสนุก ได้ร่วมกันทำและรับประทานอาหารร่วมกันซึ่งนานๆ จะเจอกันที มีรายการรำลึกถึง “คุณนิค” ที่เสียชีวิตเพราะจมน้ำในวันที่ไปช่วยเตรียมสถานที่สำหรับจัดงานนี้ด้วย แล้วเป็นอะไรที่ซาบซึ้งแต่ก็มีผลทำให้นอนไม่ค่อยหลับ ขอมรับจริงๆ ว่า กลัว”

คุณวันดี ผาสุข นส.ปธ.รุ่นปี ๔๘ “ได้ร่วมบรรยากาศในทุกรายการของงานปีนี้ ประทับใจหลายเรื่องเช่น การได้พบปะพี่ๆ น้องๆ ได้พูดคุยกันถามไถ่สารทุกข์สุกดิบ ได้

ทราบการเคลื่อนไหวของเพื่อนๆ ได้ทำงานร่วมกันก็สนุกดีทุกคนให้ความร่วมมือพอสมควร ได้ช่วยกันทำอาหาร ช่วยกันปลูกตะไคร้ปลูกต้นสาระ และ ช่วยกันทำ ๕ ส. ระหว่างทานอาหารพวกพี่ๆก็มาพูดคุยแนะนำโน่นนี่ และร้องเพลงให้ฟังบ้าง

ข้อเสนอแนะ เรื่องห้องน้ำอยากให้มี ร้อยกว่านี้โดยเฉพาะประตู และอยากให้มีจำนวนวันขึ้นไปอีกเพื่อได้สาระมากขึ้น”

คุณศิริกุล หวังภูกลาง จ.ระยอง (นส.ปธ.รุ่นแรกๆ)

“ประทับใจงานนี้มากเพราะครอบครัวตัวเองตั้งใจเอาไว้เลยว่าจะมาร่วมงานกันทุกปี และปีนี้พวกเรา ๓ คนพ่อ แม่ ลูก ก็ตั้งใจมาเต็มที่ ได้ชื่นชมผลไม้จากสวนซึ่งปลูกแบบไร้สารพิษ มาร่วมงานหลายชนิด เช่น เงาะ มังคุด ลองกอง แก้วมังกร ฯลฯ งานนี้ปรากฏว่าผลไม้ชนะเลิศกัน วันกลับจึงต้องแจกให้ทุกคนนำไปกินที่บ้านด้วย รู้สึกภูมิใจมาก การได้พบปะกันเป็นเรื่องที่ดีมาก เสียแต่ว่า ได้คุยกันน้อยไปหน่อย อยากให้มีกิจกรรมที่ได้พูดคุยกันมากขึ้น รู้จักกันให้มากขึ้น รู้สึกประทับใจมากกับธรรมของพ่อท่าน ได้แง่คิดได้ถามตัวเองถึงเป้าหมายชีวิตและอยากให้เพิ่มเวลาสาระอย่างนี้ขึ้นอีกหน่อย เพราะครอบครัวตัวเองอยู่ไกลวัดเมื่อได้มาวัดทั้งทีก็อยากฟังธรรมให้มากขึ้น”

ข้อคิดงานนี้ ผู้ร่วมงานเกือบทุกคนพูดเป็นเสียงเดียวกันว่า บรรยากาศดีมาก สวยงามมาก เย็นสบายเพราะฝนตกตลอดคืน ประทับใจพ่อท่านและท่านสมณะ สิกขมาตุที่เอภาเราะชานนส.ปธ.ตลอดมา รวมถึงรุ่นพี่ๆ น้องๆ ทุกคนที่ยังให้ความสำคัญอยู่ อยากให้จัดงานนี้ทุกปีและเชิญชวนทุกคนให้มาร่วมงานนี้อย่างอบอุ่นตลอดไป.

ประชุม

ในงานนี้ ชาวศิษย์เก่าสิมาอโศกถือโอกาสเอาเป็นวันนัดหมายศิษย์เก่าทุกรุ่นมาพบปะกัน มาทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกับทางพุทธสถานหรือโรงเรียน (ถือว่าศิษย์เก่าทุกคนเป็นเจ้าของภาพการจัดงานด้วย) นอกจากชาวสิมาฯและศิษย์เก่าเป็นเจ้าของแล้ว ชาวหินผาฟ้าน้ำก็ยกกันมาเกือบหมดชุมชนร่วมเป็นเจ้าของบุญ และเข้าร่วมทุกรายการด้วย

เวลา ๐๕.๔๕ - ๑๐.๓๐ น.ประชุมเศรษฐกิจบุญนิยม มีสมาชิกเข้าร่วมประชุมประมาณ ๘๐ คน เนื้อหาประชุมส่วนใหญ่ พูดถึงการความเคลื่อนไหวทางด้านเศรษฐกิจ โดยทั่วไปของแต่ละชุมชน มีนโยบายกลางร่วมกัน การประชุมเศรษฐกิจฯ จะพ่วงไปกับการประชุมพรรคด้วยทุกครั้ง แต่เนื่องจากเรื่องการพาณิชย์มีความเคลื่อนไหวสูงมาก ถ้าเดือนใดไม่มีการประชุมพรรค ก็ยังคงมีการประชุมเศรษฐกิจฯ ทุกวัน จันทร์ปลายเดือนที่สันตโศกเช่นเดิม มีผู้เสนอว่า ควรมีวาระเรื่อง ข้าวและปื๊ย (พ่อท่านเคยกล่าวว่า ถ้าเอ่ยถึงข้าวไร้สารพิษ ให้ทุกคนนึกถึงชาวอโศก ให้เหมือนกับพอเอ่ยถึงมังสวิวัติ ก็จักนึกถึงชาวอโศก) ที่ประชุมเห็นชอบรับไว้ในหลักการ

โอวาทบางตอนของพ่อท่าน “ตอนนี้เราอยู่ในฐานะเป็นตัวสำคัญพอควรนะ ในกระดานหมากนี้ ดูสำคัญกว่าเบี้ยอยู่น้อยน้ำ แม้จะไม่สำคัญอย่าง เรือ อย่างม้า ก็ตามแต่ทางด้านองค์กรหลักๆของประเทศ ทางด้านเศรษฐกิจ เขาก็งานรับทิศทางบุญนิยมเราอยู่ แม้ยังไม่มาก แต่ในอนาคตเราจะเป็นตัวหลักของสังคมทีเดียว และพวกเราเชื่อมั่นว่าระบบของเราทำให้สังคมไปรอด

เราเชื่อมั่นอย่างจริงจังว่า ทฤษฎีของพระพุทธเจ้าดีแท้ๆ แต่มันยากที่จะเข้าใจและแม้เข้าใจแล้วก็ยังยากที่จะปฏิบัติได้ ฉะนั้นต้องอาศัยเวลาในการพิสูจน์ ซึ่งพวกเราต้องเอาจริงให้ได้จริงแล้วมันจะเป็นประโยชน์กับเราจริง มีผลต่อสังคมจริงๆ เพราะพุทธศาสนา เป็นโลกวิทู เป็นโลกุตรจิต เป็นโลกานุกัมปายะ”

เวลา ๑๔.๐๐ - ๑๖.๔๕ น. ประชุมสถาบันบุญนิยม และประชุมพรรคเพื่อฟ้าดิน

เวลา ๑๘.๐๐ - ๒๐.๐๐ น.รายการอุ่นเอื้อไอธรรม โดยพ่อท่าน สมณะ สิกขมาตุ ญาคิธรรม ร่วมฟังกว่า ๒๐๐ คน ซึ่งท่านเน้นย้ำเรื่องความมือหิงสาของพวกเราที่ไปร่วมชุมนุมกับกลุ่มพันธมิตรฯ และให้พวกเราทำให้จริงให้ได้อีก จากนั้นพ่อท่านตอบปัญหาที่เขียนทยอยส่งขึ้นไป

ก่อนจบรายการ นักเรียนสส.ม.และศิษย์เก่า ร้องเพลงมาร์ช สส.ม. ซึ่งแต่งโดย คุณแก่นแก่น นาวาบุญนิยม และเพลงก้าวตามพ่อ แล้วพ่อท่านก็ตอบปัญหาที่เหลือและสรุป แล้วจึงต่างแยกย้ายกันเข้าที่พัก

๕ ก.ค. เวลา ๑๓.๓๐ - ๑๖.๐๐ น. ทำวัตรเช้าโดยพ่อท่าน

เวลา ๑๖.๑๕ - ๑๘.๐๐ น.ประชุมพรรคเพื่อฟ้าดิน (ต่อ)ซึ่งเป็นการรายงานกิจกรรมความเคลื่อนไหวของแต่ละสาขาพรรค เวลา ๑๘.๐๓น.พ่อท่านเป็นประธาน

กล่าวเปิดศึก ๗๒ปี ปีบุญฯ ถ่ายรูปร่วมกัน เป็นที่ระลึก หลังจากนั้นรับประทานอาหาร โดยทางเจ้าภาพจัดโรงบุญไว้บริการอย่างอุดมสมบูรณ์

หลังจากนั้นประมาณเที่ยง ต่างก็กราบลาพ่อท่าน สมณะ ลิกขมาตุ แยกย้ายกันกลับ ส่วนขบวนของพ่อท่านนั้นตั้งใจว่าจะแวะไปคูบ่อหินก่อนการเดินทางไปอริยฐานและจำพรรษา ที่ราชธานีโศก

สัมภาษณ์ญาติธรรมที่มาร่วมงานครั้งนี้

คุณรักบุญ อุโศกตระกูล อายุ ๖๔ ปี ครู สส.ผ. ได้ให้สัมภาษณ์ว่า “ได้ทราบจากตารางการจัดงานนี้ ถือเป็นโอกาสดีที่พ่อท่านได้มาเป็นประธาน จึงได้พานักเรียนมาราบพ่อท่านและสมณะ เราเห็นความสำคัญของการได้มาพบปะพี่น้อง ร่วมฟังรายการอันโอชะด้วย คราวนี้ฟังธรรมแล้วรู้สึกแนบแน่นยิ่งขึ้น ชัดเจนยิ่งขึ้น ไม่มีเบื่อ จากการสังเกตนักเรียนยังไม่ประเมินว่าเขาได้อะไรขนาดไหน แต่เขาก็อยู่ในเหตุการณ์ ได้ฟัง ได้นั่งอยู่ในบรรยากาศ คิดว่าอย่างน้อยพวกเขาก็คงได้อะไรไปบ้างล่ะ...”

สามารถ โทหนองบัว นร.สส.ผ. ชั้น ม.๔ “ฟังธรรมก็เข้าใจบ้างพอสมควร จะนำไปปรับปรุงตัวเอง”

นลัดดา(โอม) สิริชัย นร.สส.ผ. “ได้ประโยชน์หลายอย่าง เช่น การได้ฟังในส่วนที่ไม่ชอบทำแต่ต้องทำ”

คุณฝากฝน หมายยอดกลาง อายุ ๔๕ ปี “การได้ฟังธรรมพ่อท่านครั้งนี้ก็ยิ่งเน้นย้ำให้ชัดเจน ในเรื่องของกรรม ยิ่งก็ยิ่งตั้งใจมุ่งมั่นปฏิบัติเรื่อยไปจนตราบตาย”

คุณฟ้าใหม่ (ตัว) ประจำอยู่ ชมร.โคราช “ได้ฟังพ่อท่านได้ชื่นใจ ดีใจมาก ได้ปิติ ก็ได้ตั้งใจที่จะทำดีให้มากขึ้น”

คุณวาทศิลป์ จำปานิล (โต) เป็นตัวแทนจากศูนย์ดินหนองแดนเหนือ “เป็นครั้งแรกที่ได้ร่วมประชุมกับผู้ใหญ่เกี่ยวกับองค์กรชาวอโศกแบบนี้ ประทับใจในความก้าวหน้าของชาวอโศกโดยเฉพาะเรื่องการสื่อสารที่ก้าวไปถึงอินเทอร์เน็ต ในเรื่องการประชุมที่ต้องนำไป

ปฏิบัติทุกเรื่อง รวมถึงเรื่อง ๗ อ. และฝากว่า การปฏิบัติธรรมกับวิถีชีวิตให้เป็นแนวเดียวกันและทำให้เป็นเอกลักษณ์ โดยเฉพาะเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง และการเมืองแบบบุญนิยม”

คุณต้นเสียงธรรม (อายุ ๔๑ ปี) จากคอยรายปลายฟ้า จ.เชียงราย ซึ่งเดินทางมากับตัวแทนจากภูผาฯ, ตัวแทนจากหอมบุญฯ “มาถึงก็เข้าร่วมประชุมในบ่ายวันที่ ๘ เลยทีเดียว ดีใจที่ได้พบปะญาติพี่น้อง อยากเจอกันบ่อยๆ เพราะได้รับทราบข่าวความเคลื่อนไหวของแต่ละที่ ที่คอยรายฯ เรื่องที่ฮอตฮอตก็คือ เรื่องจุดการเรียนรู้วิทยุชุมชน คลื่น 107.9 MHz จัดรายการโดยหลวงพ่อดวงดีควบคุมเสียงโดยพ่อปลายดิน เปิดดำเนินการได้ ๒ วันก็มีฝนตกมากจึงได้หยุด ปรากฏว่าผู้ฟังโทรมาทวงเป็นจำนวนมาก แสดงถึงการตอบรับเป็นอย่างดีของผู้คนแถบนั้น ข้อคิดที่ได้คือ ถ้าเรามีผู้นำที่ดีก็จะพาไปสู่สิ่งที่ดี หากผู้นำไม่ดีแต่ถ้าพวกเขาร่วมกันทำความดี ความดีก็จะมากขึ้นๆ จนผู้นำที่ดีก็ต้องกลับมาหรือผู้นำที่ไม่ดีก็จะเห็นแล้วอาจกลับตัวกลับใจได้ เราต้องชนะความไม่ดีด้วยความดี ชนะความตระหนี่ด้วยการให้”

คอร์สมหัศจรรย์

- ๑. เพื่อเพิ่มสัมมาทิฐิทั้งคณะครูและนักเรียน
- ๒. สร้างความสามัคคีในหมู่ครู
- ๓. สร้างความอบอุ่นระหว่างครูกับนักเรียน

สำหรับความรู้สึกของผู้สังเกตการณ์ สมณะนาไท อิสสาโน “บรรยากาศดี รู้สึกประสบความสำเร็จมาก ขอบคุณท่านอาจารย์ ๑ และทีมงานภูผาเป็นอย่างมาก ชื่นชมและประทับใจความตั้งใจและความร่วมมือของครูและนักเรียนเป็นอย่างดี ถ้าเป็นไปได้ อยากให้ครูและนักเรียนไปเข้าคอร์สเพิ่มเติมที่ภูผา เพราะการเข้าคอร์สครั้งนี้เป็นการเข้าคอร์สแบบบูรณาการวิถีชีวิตในชุมชน แต่การเข้าคอร์สที่ภูผา เป็นการเข้าคอร์สแบบฝึกเต็มรูปแบบและเต็มเวลาโดยไม่มีภาระที่จะต้องทำภารกิจของทั้งครูและนักเรียน จะทำให้เข้าถึงจิตวิญญาณมากกว่านี้

บรรยากาศหลังเข้าคอร์ส ดีขึ้น สงบ ตำรวมครูเอภาาระให้เวลาและเข้าใจเด็กมากขึ้น จริงจังต่อเนื่อง พี่เอภาาระน้องมากขึ้น”

คุณเพียงพอ ชัยรัตน์ (อาตอ) “บรรยากาศการศึกษามากของปฐมอโศกครั้งนี้ ได้เห็นการพัฒนาของจิตวิญญาณของแต่ละท่านที่ได้หันมามองความบกพร่องของตนเองและพร้อมที่จะแก้ไขข้อบกพร่องของแต่ละท่าน เห็นความตั้งใจของทุกคนที่จะลดอดีตฯ ยอมรับฟังความคิดเห็นของคนอื่นได้โดยจะไม่ทำอะไรตามใจตนเอง พร้อมทั้งจะรวมตัวกันให้เป็นขบวนการ ไม่ใช่ต่างคนต่างทำต่างคนต่างอยู่ แต่พร้อมที่จะดูแลทุกข์สุขของเด็กๆได้

เรื่องฝากและความเห็นจากสมณะผู้ทำคอร์ส

สมณะโพธิสิทธิ์ “การทำคอร์สต้องต่อเนื่อง คณะครู สมณะและนักเรียนน่าจะทำการ์สตลอดกาล อีกประเด็นหนึ่งจะพัฒนานักเรียนได้ นักเรียนควรรู้ความสำคัญในการศึกษาโลกุตรของพ่อท่าน จะเป็นการศึกษาที่อบอุ่น ปฐมอโศกมีการอบรมมาก ตัวนึ่งก็ควรมีมาก ควรมีเจโตสมณะ สวดมนต์ยาว เดินจงกรม จะทำให้อัศจรรย์พลังในการขับเคลื่อนได้ดี ประเด็นหลักคือ จะทำอย่างไรให้ทำคอร์สบูรณาการได้ทุกวันละ ๑ ครั้งก็ยังดี จะทำให้ขับเคลื่อนได้ดี รัฐบาลหาได้ไว ทำอะไรให้มันปรึกษาหารือและมีด้วย

ยอม ย คือ ยิ้มแย้มแจ่มใส เมื่อได้รับการทักท้วง

อ คือ อิทธิบาท เพื่อลดละกิเลส

ม คือ มั่นมอดทน มองข้อบกพร่องของตนอยู่เสมอ

การบ้านสำหรับครูและนักเรียนคือ เจอกันให้ทักทาย (ผู้ที่อบรมไปแล้วอย่าลืมการบ้าน)”

สมณะแก่นผา “ได้เห็นตัวเองว่า ยังไม่เก่ง ไม่มีความสามารถบรรลุธรรมขั้นสูงได้ จึงยังไม่สามารถถ่ายทอดขั้นสูงได้ จึงควรเริ่มที่ตนเองให้ได้ก่อน”

สมณะดินไท “การทำคอร์สไม่น่าจะจบเพราะทำให้เราได้เห็นหน้ามาพูดคุย เปิดใจรับฟังกันด้วยดี น่าจะทำกันต่อไปอย่างต่อเนื่อง แม้จะไม่มีสมณะจากภูผา น่าจะเป็นวิถีชีวิตที่ต้องศึกษาชวนด้วยวิธีการและระบบของคอร์สจะช่วยแก้ปัญหาครอบคลุมทุกเรื่อง เพราะหลักของคอร์สสูงที่จะให้แต่ละคนเรียนรู้ปัญหาตัวเองมากกว่าที่จะแก้ปัญหาภายนอก”

สมณะเทินธรรม “ผู้เข้าคอร์สโดยเฉพาะแกนนำ จงทำให้เป็นรูปธรรมให้ชัดจึงจะเกิดพลัง จะทำให้ผู้ที่ตามมาศรัทธา ให้ทำทุกวันทุกเวลานาที ถ้าทำได้จะเจริญ ระลึกถึง ๔ ให้ ไม่ ๖ ผู้ร่วมงานจะเห็นเอง”

งานนี้ครูทุกท่านได้พัฒนาจิตวิญญาณของตนเองและหมู่กลุ่มกันทั่วหน้า เริ่มตั้งแต่ประทับใจในความสงบนิ่งและความพร้อมเพรียง ตำรวมกาย-วาจา ของท่านสมณะทั้ง ๔ รูป จึงยังศรัทธาให้เกิดขึ้นในใจของครูทุกคนและเมื่อได้คบคุ้นสนทนาธรรมตลอด ๕ วัน วันละ ๓ รอบ ซึ่งทำให้สัมมาทิฐิในตัวครูแต่ละท่านเพิ่มเติมรอบขึ้น ครูแต่ละท่านจะได้สภาวะธรรมเกิดในแต่ละคนต่างกันไปตามจริตนิสัย ซึ่งวิธีการของคอร์สมหัศจรรย์เป็นองค์ประกอบสำคัญให้เกิดการพัฒนาได้เป็นอย่างดี หลักการ ๔ ให้-ไม่ ๖ ทำให้เกิดการพัฒนาดตนเอง ชัดเกล้าแบบยินดีเต็มใจทำ ไม่ใช่การบังคับ ครูบางท่านถึงกับบอกว่า ได้พูดถึงกิเลส ของตนเองได้อย่างยินดีเบิกบานพร้อมขัดเกล้าตนเอง และเมื่อนำหลักการนี้ลงไปบูรณาการเข้ากับวิถีชีวิต เช่น วิชาพ่อ(แม่)ไก่-ลูกไก่ ยิ่งได้ประโยชน์ทั้งสอง

ส่วน(ประโยชน์ตน-ประโยชน์ท่าน) ทำให้มีสติตามรู้อารมณ์(ยินดีที่%) มีสติที่เข้าถึงจิตมากขึ้น บางท่านบอกว่าได้พบแนวทางการปฏิบัติธรรมได้ยิ่งขึ้น เมื่อครูแต่ละท่านเข้าถึงหลักการ ๔ ให้-ไม่ ๖ ก็เกิดความสามัคคีขึ้นในหมู่กลุ่ม มีสารณียธรรมเกิดขึ้น ในการพูดถึงปัญหาของโรงเรียนก็มีแนวโน้มในทิศทางเดียวกัน ต้องเริ่มที่ตนเองลดกิเลสได้ดี หมู่กลุ่มจึงอบอุ่นสามัคคี และช่วยกันแก้ปัญหาของโรงเรียนได้

เมื่อจบแล้วหลายท่านอยากให้มีการจัดคอร์สต่อเนื่องเป็นช่วงๆ และอยากให้นักเรียนได้ทำคอร์สด้วย การบ้านจากสมณะที่ให้มาก่อนจาก คือ ฝึกความเป็นพุทธะ-เบิกบาน ยิ้มแย้ม ทักทายปฏิสันถารก่อน, หลักการ ๔ ให้-ไม่ ๖ ไม่ใช่เรื่องตลกแต่เป็นเรื่องลึกซึ้ง, ฝึกระลึกถึงศีล, สร้างความยินดีให้ต่อเนื้อและอีกมากมายที่ได้จากคอร์สมหัศจรรย์.

ส่วนความเห็นของผู้เข้าอบรม มีดังนี้

นส.สิติน ไชยธรรม ครูชั้น ม.๓ “ด้วยพระคุณของสมณะทุกรูป ทำให้ดิฉันซาบซึ้งมากจากที่แรกไม่สมัครใจเลย ดิฉันบรรลุผลเกินเป้าหมายที่คิดไว้

สิ่งที่ได้ชัดเจนมากคือ ได้คำว่า ตอกย้ำ (ตอกย้ำเสาเข็มของชีวิตให้ชัดเจนในเส้นทางที่เดิน โดยมีปัญญาเป็นจุดตอกย้ำ)

ศรัทธาพ่อท่านมากขึ้น ศรัทธาสมณะยิ่งขึ้น เพราะท่านได้หยิบยื่นความดีงาม ความอ่อนโยน จนเป็นโลกุตระให้โยมสัมผัสได้ถึงความรักเย็น”

นายเกาสั่ง แซ่จ้าว นร.สส.ฐ.ชั้น ม.๖ “ได้ประสบการณ์เรียนรู้เข้าใจชีวิตมากขึ้น เช่น ทำให้มีสติ มีความคิดที่ดีๆ ได้ฝึกเอาใจเขามาใส่ใจเรา เข้าใจกันมากขึ้น เรียนรู้ความเป็นตัวของตัวเอง ฝึกความยินดี และจะพยายามทำตัวให้ดีที่สุด อยู่ในระบบแล้วทุกอย่างจะตามมา”

นส.แก่งฝน นิลนนท์ นร.สส.ฐ.ชั้น ม.๖ “จะเป็นน้ำครึ่งแก้วให้ได้ค่ะ”

นายอลงกรณ์ วงศ์คำสิงห์ นร.สส.ฐ. ชั้น ม.๖ “ผมได้รู้จักตัวตนของตัวเองมากขึ้น และได้ไขปัญหาที่ค้างคาใจอยู่นาน ได้รู้จักปรับตัวให้เข้าวิถีชีวิตของตัวเอง ได้รู้จักคิดมากขึ้น”

นพ.แสนดิน จิตวงสนันท์ “ประทับใจพระพุทธเจ้าและพ่อท่านที่สอนลูกศิษย์ให้มีอนุสาสนีปฏิบัติจริยธรรมได้ประโยชน์ด้วย”

นส.กาญจนา มาโยธา นร.สส.ฐ.ชั้น ม.๖ “เหมือนได้ส่องกระจกเลย มองกลับมาหาตัวเอง ทบทวนตัวเอง ใจเย็นขึ้น และได้ปฏิบัติธรรม ได้รู้จักอารมณ์ตัวเองทุกขณะ ได้รู้จักวิธีการกำจัดความขี้เกียจ สรุปว่าเราต้องปฏิบัติธรรม”.

จากใจผู้รักอหิงสา

* มากุ๊กกัน

คุณดวงกมล คำทรัพย์ สมาชิกพันธมิตรฯ กทม. อาชีพค้าขาย สัมภาษณ์วันที่ ๒๖ มี.ค. ๕๕

“มาร่วมทุกคืนเพราะอยากจะทำ ได้อ่านหนังสือพิมพ์และดูข่าวก็อยากจะมา เริ่มมาตั้งแต่อยู่ลานพระบรมรูปฯ มาเห็นแล้วภูมิใจที่พี่น้องมาช่วยชุมนุมประท้วงประชาชนตื่นตัวขึ้นคนที่ไม่เคยมาก็มาฟังหมด ตั้งแต่ที่เรามาอยู่ทำเนียบคนมาใหม่เยอะเลย มาที่นี่จะแะมาทานอาหารมังสวิรัต ข้างต้มอร่อยมาก กองทัพธรรมมาทำตรงจุดนี้พร้อมแล้ว ดีมากเลย

และได้รับแผ่นซีดี พวกเราที่มาร่วมชุมนุมหวังว่าจะจบลงด้วยดี ถึงแม้จะชุมนุมยึดเยื้อก็ยินดีที่จะมาร่วม พวกเราขายของเสร็จเก็บร้านดูแลดูๆ แล้วก็รับมา”

* คนทำข่าวประจำกองทัพธรรม

คุณศิวพร อ่องศรี ผู้สื่อข่าว นสพ. มติชน เขียนคอลัมน์ต่างๆ เกี่ยวกับกองทัพธรรม วันที่ ๒๖ มี.ค. ๕๕

“เท่าที่ดูการดำเนินชีวิตของผู้เข้าร่วมชุมนุมในครั้งนี้น่าสนใจว่าทางกองทัพธรรมมีสวัสดิการทั้งอาหาร น้ำดื่มให้กับผู้ชุมนุมได้อย่างครบครัน ส่วนผู้ที่มาร่วมชุมนุมมีความเป็นมิตรที่ดี ให้ความร่วมมือกับสื่อดี ยกเว้นบางกลุ่มที่ใช้งานนี้ด้วยวัตถุประสงค์ที่ไม่ดี เช่น เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยปลอมตัวมาเพื่อรีดไถพ่อค้าแม่ค้า แต่ตอนนี้ถือว่าการจัดระบบความปลอดภัยรวมทั้งการจัดระเบียบของกองทัพธรรมถือว่าอยู่ในขั้นที่ดีอยู่แล้ว เมื่อเปรียบเทียบการชุมนุมเมื่อครั้งอยู่ที่สนามหลวง ความเหมาะสมไม่ค่อยจะดีนัก เนื่องจากพื้นที่ของสนามหลวงเป็นพื้นที่ที่เป็นสาธารณะ มีบุคคลที่หลากหลายเข้ามาซึ่งเข้ามาปะปนการชุมนุม ส่วนจุดนี้ไม่มีข้อเสีย เนื่องจากมีถนนปิดกั้นส่วนที่กองทัพธรรมอยู่นี้เป็นส่วนที่เหมาะสมอยู่แล้ว การทำข่าวนั้นสนุกและเหนื่อย แต่เพื่อให้ประชาชนได้รู้ความเป็นจริงและชีวิตจริงความเป็นอยู่ของคนในกองทัพธรรมว่าเป็นอย่างไร ทุกวันจะมาถึงกองทัพธรรมประมาณ ๑๐ โมงเช้าและกลับประมาณ ๓ - ๔ โมง คือเฝ้าสังเกตการณ์จนกว่าสถานการณ์จะสงบที่จึงจะถอนกำลังกลับ ในการทำงานจะมีผลัดเปลี่ยนกันมาตลอด เนื่องจากผู้สื่อข่าวต่อหนึ่งคนจะต้องอยู่จุดๆเดียวตลอด คนที่ทำงานจุดอื่นก็จะมีการกระจายข่าวจากหลายที่ ดิฉันมีหน้าที่ทำข่าวอยู่จุดกองทัพธรรม

ได้ทานอาหารที่โรงบุญ อาหารอร่อยมาก โรงบุญถือเป็นโรงบุญที่แท้จริง เพราะเป็นการให้กับคนที่มาร่วมชุมนุมประชาชนทั่วไป ได้สัมผัสกลุ่มที่อยู่ใกล้กับกองทัพธรรมคือกลุ่มจากภาคใต้บ้านน้ำเค็ม เท่าที่สัมผัสดูเขาก็เป็นคนนิสัยดี เขาเข้ามาชุมนุมด้วยใจบริสุทธิ์ไม่หวังผลตอบแทนใดๆ ทั้งสิ้น เขาเอาวัฒนธรรมประเพณีมาเผยแพร่เพื่อให้คนรับรู้วิถีชีวิตเขาเป็นอย่างไร บรรยากาศรวมๆ ของภาคค่าของการชุมนุมในปัจจุบันมีการนำสินค้ามาขายทำให้มองเหมือนตลาดนัดคือคนมาเดินดูเดินเที่ยวมาฟังข้อมูลแล้วเดินทางกลับ มีบรรยากาศดีสันทำให้คนไม่ตึงเครียดมาก คนที่มาฟังก็ได้เดินดูว่ามีสินค้าของที่ระลึกอะไรบ้าง ของที่ระลึกนี้เป็นประวัติศาสตร์ทางการเมืองเขาอยากเก็บไว้เป็นที่ระลึกคนที่มาขอผ้าคู่ชาติแล้วมาขอลายเซ็นท่านจำลองก็ถือว่าเป็นประวัติศาสตร์”

* ...จ่ายเอง

คุณอรพรรณ ตะกระโทก กลุ่มพันธมิตร จ. นครราชสีมา สัมภาษณ์วันที่ ๒๕ มี.ค.๕๕

“สมาชิกในกลุ่มจะมาปักหลักอยู่ที่นี้และจะมีผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันมา มาแต่ละครั้ง ๒ รถบัสมาอยู่คราวละ ๓-๔ วัน มาครั้งแรกวันที่ ๒๖ ก.พ. ความรู้สึกอยากให้สำเร็จลุล่วงไวๆ มาแต่ละครั้งใช้ขบส่วนตัวเองไม่ได้ถูกจ้างมา ค่ารถไปกลับประมาณ ๓๐๐ บาท ค่ากินต่างหาก ตอนที่มิโรงบุญมาทุกวันก็ประหยัดส่วนนี้และได้มาใช้บริการตัดผมที่กองทัพธรรมได้เห็นนักบวชมาร่วมด้วยรู้สึกดี ไม่เคยรู้จักชาวโศก รู้จักแต่โยเรปฏิบัติคล้ายๆ กัน เรื่องกลกิรรมไว้สารพิษ ที่ผ่านมาอาจารย์สมเกียรติ พงษ์ไพบูลย์จะจัดประชุมกันที่โคราชหรือคุณประภาส โงกสูงเนิน ในหมู่บ้านที่เข้าใจทางพันธมิตรฯมีไม่กี่คน เพราะ ศ.ส.เขาคุมกันอยู่ เรามามีอบเขาก็ไม่มากกับเราเพราะเขากลัวตาย แต่ดิฉันไม่กลัวที่แรกก็คิดดูมาเรื่อยๆ ก็ไม่มีอะไรก็เลยมาร่วม หัวหน้าเขาบอกว่าจะมาพร้อมเรื่อยๆ จนกว่าจะเสร็จสิ้น รู้สึกว่ามันยืดเยื้อยาวนานเหลือเกิน เราเป็นชาวบ้านต้องทำมาหากิน อยู่ที่บ้านก็ทำนาทำสวนรับจ้าง และต้องเสียสละเดินทางมาที่มีอบด้วย ก็คิดเสียตายเงินนะ แต่ก็อยากให้ประเทศชาติดีขึ้นทั้งที่รู้ว่าตัวเองก็ไม่มีเงิน แต่ก็พร้อมที่จะมาร่วมอยากให้เห็นคนไทยคิดถึงประเทศชาติจะได้เจริญมากขึ้นกว่านี้”.

สดจากป้อฉา ✧ ต่อจากหน้า ๕

ประเทศลัทธิเชมเปิร์ก ๕๘,๙๐๐ เหรียญสหรัฐ ตามด้วยประเทศสหรัฐอเมริกา ๔๐,๑๐๐ เหรียญสหรัฐ ส่วนประเทศไทย ๘,๑๐๐ เหรียญสหรัฐ นับเป็นลำดับที่ ๘๙ ของโลก)

กระนั้น ภูฏานกลับเป็นประเทศที่ได้รับการกล่าวขานในหมู่นักเศรษฐศาสตร์พัฒนาทั่วโลก อันมีที่มาเริ่มแรกจากคำกล่าวประวัติศาสตร์ของกษัตริย์ Jigme ในพระราชพิธีบรมราชาภิเษกเมื่อปี ๑๙๗๒ ที่ว่า “Gross National Happiness (GNH) is more important than Gross National Product (GNP หรือ GDP).” หรือ ความสุขรวมของผู้คนภายในประเทศมีความสำคัญกว่าผลผลิตรวม (หรือรายได้รวม) ของประเทศ

มาตรวัดของความเป็น ‘เศรษฐกิจดี’ จึงมีใช้แค่มีตัวเลข GDP หรืออัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจสูงๆ แต่ ‘เศรษฐกิจดี’ ควรเป็นเศรษฐกิจที่เติบโตอย่างยั่งยืนด้วย ‘ความสุข’ ของสมาชิกในสังคม มีการกระจายทรัพยากรที่เป็นธรรม มีการบริหารจัดการที่ดี (Good Governance) มีสิทธิเสรีภาพ มีการค้าที่เป็นธรรม มีสันติสุขในจิตใจ

ตั้งแต่กษัตริย์ Jigme ขึ้นครองราชย์ ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อเพิ่มพูน GNH กลายเป็นนโยบายหลักของภูฏาน ยุทธศาสตร์นี้ผ่านการอนุมัติจากสภาอย่างเป็นทางการ ไม่นานนี้ ม.ร.ว.ปรีดิยาธร เทวกุล ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย ยังได้กล่าวชื่นชมปรัชญาการพัฒนาเพื่อ ‘ความสุข’ แบบภูฏานในสุนทรพจน์ เรื่อง The Changing Value of Thai society เมื่อวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๙ โดย ม.ร.ว.ปรีดิยาธร ได้ตั้งคำถามเชิงไม่เห็นด้วยกับยุทธศาสตร์การพัฒนาที่มุ่งเน้นแต่การเติบโตทางเศรษฐกิจ ลักแต่หวังเพิ่มตัวเลข GDP ให้ดูดี โดยไม่คำนึงถึงต้นทุนทางสังคมอื่นๆ โดยยกตัวอย่างภูฏานเป็นประเทศที่เราพึงเรียนรู้

ทั้งประเทศมีสนามบินเพียงแห่งเดียวในเมืองพาโร ชาวบ้านหลายครัวเรือนยังไม่มีไฟฟ้าใช้ อาศัยแสงไฟจากการเผาเปลือกต้นสนยามค่ำ

มีวัดวาอารามมากมาย คนส่วนใหญ่เป็นมังสวิรัตเพราะเคร่งศาสนาพุทธ คนในชนบทส่วนใหญ่ไม่ฆ่าสัตว์ ภูฏานใช้หลักพุทธธรรมที่สืบทอดมาจากสมัยชัชชวรางในการปกครองประเทศ จึงถือว่าการล่าสัตว์และจับปลาเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย ยกเว้นฆ่าเพื่อรับประทานในครอบครัว คนที่จับปลาในครัวเรือนจะต้องได้รับใบอนุญาตจากรัฐ และละเว้นจากการจับปลาในฤดูวางไข่

คนแก่บางคนไม่ดื่มชา เพราะหนาวและแมลงบางชนิดต้องถูกปลิดชีพในกระบวนการผลิตชา คนแก่ที่เคร่งกว่านั้นอีกจะใช้ผ้าฝืนบางๆ ปิดหน้าตั้งแต่จมูกลงมาทุกวัน เพราะไม่อยากฆ่าแมลงตัวเล็กๆ โดยบังเอิญถ้ามันติดเข้าจมูกไปกับลมหายใจ ไม่ยอมใช้ควั่นมุ้งฝี่แบบวิธีปกติเพราะกลัวว่าฝี่จะตาย

อานิสงส์ของเมตตาส่งผลมาถึงพืชด้วย ชาวบ้านจะรอให้ต้นไม้ตาย หรือแกลงใกล้ตายก่อน จึงจะโค่นมันลงไปใช้สอย และบางครั้งก่อนโค่นก็จะทำพิธีกรรมเพื่อขอขมาผีसानางไม้ที่อาจอาศัยอยู่ในนั้น แม้นในสายตาของคนสมัยใหม่อาจจะดูม่งมาย แต่ก็เป็นการธรรมที่สูงส่งของจิตวิญญาณ

ความอุดมสมบูรณ์ของปัจจัยสี่ และความพอใจที่จะใช้ชีวิตพอเพียงแบบพุทธ ทำให้คนภูฏานส่วนใหญ่ไม่ใส่ใจที่จะก่อสร้างอุตสาหกรรมใหม่ๆ ภายในประเทศ

คนอย่างศรีธรรณชัชที่ภูฏานก็มีเหมือนกัน ยึดคติกาอย่างแจ่ม เมื่อคนเลี้ยงสัตว์นิยมใช้ชีวิตผูกพันกับสัตว์รอบเวลาที่มันจะก้าวพลาดตกเหวลงไปตาย จะได้กินเนื้อวัวโดยไม่ต้องฆ่าเอง

ยึดศีลพรต แต่ปรามาสทำอย่างฉาบฉวยผิวเผิน ชาติความเป็นจริงในจิตใจ อากาตรศรีธรรณชัชอย่างนี้ขออย่าได้มีในชาวโศกเลย โอมมม...เพียง.

พ่อท่านได้บอกไว้ "อาตมาเป็นครูที่ควบคุมไม่ให้ให้นักเรียนล้นห้อง"... "ศาสนาพุทธไม่ใช่การโฆษณา ล้อหลอกให้คนมาศึกษา ทำเพียงแค่เผยแพร่ความรู้ความจริงออกไปให้คนตัดสินใจเองเท่านั้น"

พรรษา...ที่ก้าวหน้าอย่างมีสันโดษ เป็นความพอเพียงที่เอื้อเพื่อเกื้อกูลเสียสละ

พ่อท่านยังคงจำพรรษาที่บ้านราชาเมืองเรือเช่นเคย วันจันทร์ทำวัตรเช้า (๐๓.๓๐-๐๕.๓๐ น.) วันพุธกับศุกร์ทำวัตรเย็นสอนธรรมะบนกระดาน (๑๙.๐๐-๒๐.๐๐ น.) ก็ยังคงมีเช่นที่เคยมีที่สันตโศกในช่วงก่อนเข้าพรรษา

เพื่อการถ่ายทอดสัญญาณภาพและเสียงทางอินเทอร์เน็ต ทำให้บ้านราชาต้องชวนขยายจัดซื้อจานดาวเทียม กล้อง และเครื่องคอมพิวเตอร์สำหรับงานนี้ เป็นอีกก้าวหนึ่งของการใช้เทคโนโลยี เพื่อการศึกษาพระธรรม พร้อมๆกันหลายๆแห่ง ช่วยทุ่นแรงพ่อท่านในวัย ๗๒ ไม่ต้องเดินทางไปสอนหลายแห่ง ทำให้ญาติธรรมในที่ไกลห่างได้ฟังธรรมทันเหตุการณ์เช่นเดียวกับผู้อยู่ใกล้

ใครที่ใช้อินเทอร์เน็ตได้ เข้ารหัสไปชมการถ่ายทอดสดได้ที่ <http://202.44.53.72/live.htm> ในช่วงเวลาดังกล่าวแล้วข้างต้น หรืออาจจะมีเพิ่มเติมวันอื่นๆตามแต่โอกาสที่เหมาะสม และการถ่ายทอดตลอด ๒๔ ชม. เข้ารหัสที่ <http://202.44.53.72/Vod.htm> แต่ฝ่ายเทคนิคในการจัดทำยังมีมือใหม่ ไม่มีผังรายการในการจัดทำ รายการจึงซ้ำๆวนๆกับเหตุการณ์การชุมนุมที่ผ่านมบ้าง หรือเอาของเก่าที่เคยถ่ายทำไว้มานำเสนออีก เป็นความทันสมัยที่ยังล้ำหลังโลกก็อยู่อีกหลายโยชน์ แม้แต่สำนักปฏิบัติธรรมด้วยกัน โศกก็ยังก้าวไม่ทันหลายๆแห่ง บางแห่งมีช่องสัญญาณดาวเทียมเป็นของตน จัดรายการต่างๆได้ทั้งวันราวกับเป็นสถานีโทรทัศน์ธรรมะแห่งหนึ่ง แม้แต่เว็บไซต์ก็ยังล้ำสมัยกว่าแหล่งอื่นๆที่เผยแพร่ธรรมะอีกหลายช่วงก้าว

ปัจจัยสำคัญที่เป็นเช่นนี้เพราะพ่อท่านไม่ได้เน้นเงินเป็นสำคัญในการทำงานศาสนา ๑ ไม่เรียไร เบี้ยจึ่งน้อย ๒ ไม่จ้าง เน้นการสร้างคนเป็นสำคัญ ผู้มีปัญญาเข้าใจเห็นคุณค่า และมีจิตใจที่เสียสละถึงขีดเท่านั้น จึงจะนำเงินมาทำบุญ ชาวโศกที่มีความรู้ความสามารถและใจต้องถึงเท่านั้น จึงจะกล้าเข้ามาช่วยทำงานฟรีได้

นอกจากนี้ยังมีปัจจัยเกี่ยวกับการควบคุมทั้งปริมาณและคุณภาพ ดังที่พ่อท่านเคยให้โคลกธรรมว่า เน้นเนื้อให้เหนือกว่ามาก เน้นลากแม้ยากกว่าแล่น เน้นจริงให้อิ่งกว่าแค้น เน้นแก่นให้แน่นกว่ากว้าง ชาวโศกที่ศึกษากันมากกว่าสิบปีจะคุ้นชินกับนโยบายต่างๆที่

ก็ได้พูดถึงนโยบายดังที่กล่าวมาข้างต้นนี้ด้วยเช่นกัน

"ถ้าคนกรูกริวเข้ามามาก โดยที่พวกเขาภายในยังไม่แข็งแรงพอ เราจะถูกโลกียก๊กลืนจนไม่เหลือเนื้อของโลกุตระ" เป็นสัญญาณที่พ่อท่านเตือนพวกเรามาตลอด

ในวันเข้าพรรษา(๑๑ ก.ค.) ช่วงทำวัตรเช้ามีประเด็นที่พ่อท่านกล่าวถึงสังคม ที่มีการใช้คำว่าศิลปะกันอย่างดาษดื่น เพื่อๆ ผิดๆ "ศิลปะมิใช่เป็นไปเพื่อธุรกิจการค้าหรือการแสวงหาบริวาร"นั่นก็คือความมั่งคั่งร่ำรวย ความใหญ่โตหรูหรา ไม่ใช่ทิศทางของศาสนาพุทธ

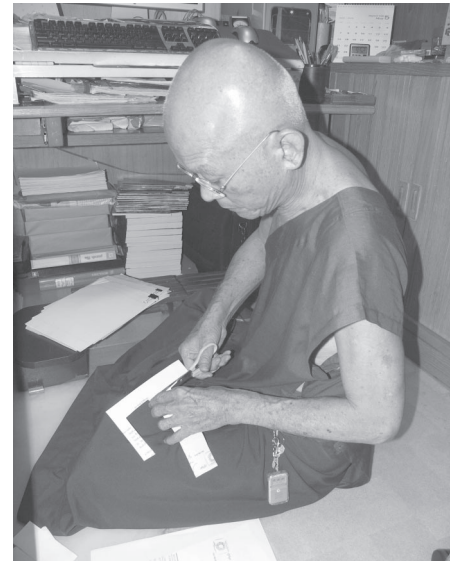
นับเป็นเวลาร่วมสิบปีแล้วที่พ่อท่านได้ใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ทำงานเขียน วันนี้ (๑๒ ก.ค.) เพิ่งจะเป็นครั้งแรกที่พ่อท่านเปิดดูข่าวทางอินเทอร์เน็ต เนื่องจากหนังสือพิมพ์ที่อุปโลกมาจะได้มาก็เย็นค่าแล้ว พ่อติมีข่าวร้อนๆเรื่องบ้านเมือง สมณะหินกลั่นช่วยเดินสายต่อสัญญาณมาให้พ่อท่านได้ใช้อ่านข่าว อาจกล่าวได้ว่าพ่อท่าน**ล้ำหลังบนความทันสมัย** ช่างสมกับนามปากกาโบราณนวัตศรั้งจริงๆ ทั้งนี้ทั้งนั้นไม่ใช่ข้อยอื่น พ่อท่านก้าวหน้าอย่างมีสันโดษนั่นเอง

ผู้เขียนใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ทำงานมาได้ ๒ ปี เพิ่งจะใช้อินเทอร์เน็ตได้ไม่ถึงเดือน แหมมันช่วยให้งานสะดวกขึ้นมากจริงๆ ทั้งข่าวสารบทความ ชื่อนามสกุลหรือแม้แต่ภาพของบุคคลที่เป็นข่าว อยากรู้อะไรป้อนข้อมูลให้ระบบมันค้นหาเอาได้ง่ายๆ ไม่ต้องเสียเวลาตัดข่าวจัดเก็บ ไม่ต้องถ่ายภาพจากข่าวอีก ไม่ต้องไปไหว้วานใครช่วยหาหนังสือพิมพ์หรือข่าวทุกอย่างทำเองได้หมด แต่ปัญหาสำคัญอยู่ที่ไม่มีเวลาจะทำนี่สิ

ข่าวที่พวกเราไปร่วมชุมนุม เดือนกุมภาพันธ์ มีนาคม เมษายน ที่ผ่านมา ข่าวต่างๆที่เกี่ยวข้องคุณรวงข้าวเจ้าหน้าที่ห้องสมุดสันตโศกได้จัดทำไว้ดี เป็นระบบระเบียบ ค้นหาเอาได้ง่ายๆ มีเป็นจำนวนนับพันรายการ ผู้เขียนก็อยากจะ Downloads มาจัดเก็บไว้เป็นประวัติศาสตร์ด้วย แต่ไม่มีเวลาจะทำเอง ถ้ามีผู้สนใจอาสาสัก ๑๐ คนก็คิดจะได้ส่งไฟล์งานแบ่งให้ช่วยกัน Downloads ทำแบบสบายๆ พอมีเวลาเมื่อไรก็ Downloads จัดเก็บ อย่างมากก็เดือนหนึ่งคงเสร็จ แต่ถ้าผู้เขียน Downloads เองปีหนึ่งไม่รู้จะเสร็จหรือเปล่า เพราะงานเก่าค้างกองอยู่ในเครื่องอีกหลายเดือน ซึ่งเป็นงานที่ต้องทำ

เองใครก็ช่วยไม่ได้ ทั้งนี้ทั้งนั้นถ้าไม่ได้ ไม่นั่น ก็ต้องทำใจปล่อยวาง เพราะเท่าที่ทำได้ขนาดนี้ก็ดีกว่าเก่าชนิดทิ้งทางไม่เห็นฝุ่น งานเดิมเขียนลงสมุดอย่างเดียว อย่างอื่นไม่มีอะไรเก็บไว้เลย ไม่ว่าจะไฟล์เสียงหรือภาพ เผลอๆลายมือ บางช่วงอาจจะอ่านยากอีกต่างหาก

ความก้าวหน้าทันสมัยช่วยให้งานเขียน

น่าสนใจขึ้น เช่น เมื่อเดือนที่แล้ว มีหญิงชื่อเม้าขึ้นไปนอนข้างเตียงที่พ่อท่านนอนบนพระวิหาร ทำให้ช่างได้นำดาชายโลหะไปซึ่งกันเป็นห้อง ต่อมาเมื่อเสียวิจารณ์ว่าเบอร์หนึ่งของชาวโศก ที่พักนอนเหมือนกรงนก ความก้าวหน้าทันสมัยช่วยให้คนในอนาคตเห็นภาพที่พิกเหมือนกรงนกนั้นได้

เรื่องที่อยู่ที่พัก พ่อท่านมีใจที่สันโดษจริงๆ งานคืนสู่เหย้าเข้าคืนรัง ครั้งที่ ๓ ของสมาคมนักศึกษาผู้ปฏิบัติธรรม (๑-๒ ก.ค.) จัดที่สวนบุญผักพืช ภูมิเป็นเพียงหลังคามุงจากโล่งๆ ฝนตกก็สาดเปียก พื้นดินโคลนแฉะ เละ ภาพและเสียงของเหตุการณ์อย่างนี้คนในอนาคตก็จะเห็นได้เช่นกัน

เหตุการณ์เคลื่อนย้ายหิน ที่คลองไผ่นครราชสีมา (๘-๙ ก.ค.) ซึ่งจะไปแกะสลักเป็นพระพุทธรูปปางตรัสรู้ อันเป็นส่วนประกอบหนึ่งในการสร้างนาคที่บันราชา หินส่วนที่เป็นฐานตักน้ำหนักถึง ๑๒๔ ตัน ทำให้ส่วนประกอบของรถเทเลอร์ใกล้ๆกับส่วนที่เป็นแท่นรับน้ำหนักไม่ไหว เกิดหักพ่อท่านอุตสาที่ย้อนกลับไปดู จากสิมาโศกย้อนกลับไปคลองไผ่ แล้วจึงย้อนไปบ้านราชา นี่ก็เป็นอีกภาพหนึ่งของประวัติศาสตร์ ก่อนจะมาเป็นพระพุทธรูปกลางนาค

อีกเหตุการณ์หนึ่งที่เป็นมุมส่วนตัวส่วนตัวของพ่อท่าน ที่สะท้อนให้เห็นความสมถะและสันโดษยิ่งในความเป็นผู้นำชาวโศก เมื่อมีคนไปช่วยทำความสะอาดและจัดเก็บสิ่งของต่างๆ ในห้องทำงานที่สันตโศก (๓๐ มิ.ย.) ด้วยความเกรงใจคนช่วยทำความสะอาด พ่อท่านตัดเก็บกระดาษหน้าเดียวเป็นปีๆ ส่วนที่มีพื้นขาวว้างๆพอเขียน

ข้อความได้ แม้พื้นที่เล็กเพียง ๒ x ๕ นิ้ว พ่อท่านก็ตัดเก็บไว้ใช้งานต่อ นิ่งลงกับพื้นตัดเก็บเอง ผู้เขียนหวังว่างานแบบนี้ให้พวกผมทำดีกว่า พ่อท่านจะได้เอาเวลาไปทำงานอย่างอื่นที่เป็นประโยชน์มากกว่านี้

พ่อท่านตอบกลับมาว่า "มันเป็นการพักผ่อน เป็นงานอดิเรกของผมนะ"

นี่ก็เป็นภาพและเสียงอีกเหตุการณ์หนึ่งของคนในอนาคตก็จะเห็นเช่นกัน

ความก้าวหน้าทันสมัยที่ขาดสันโดษ ก่อผลเสียทั้งตนและสังคมอย่างยิ่ง ดังข่าวที่ปรากฏ ไม่ว่าจะกรณีท่านผู้นำรัฐบาล กรณีฟุตบอลโลก การใช้อินเทอร์เน็ต การใช้โทรศัพท์มือถือ ไปในเรื่องเพศหรือการพนัน ฯลฯ เหล่านี้เป็นภัยจากการใช้ความก้าวหน้าที่ขาดสันโดษทั้งสิ้น แม้ชาวโศกที่นิยมความก้าวหน้าก็ต้องพึงสังวรเช่นกัน โดยเฉพาะผู้ที่ทำอะไรไม่ปรึกษาหมู่ หรือไม่ประสานกับส่วนกลาง

ผู้เขียนขอข้ามผ่านข่าวพันธมิตรนัดชุมนุม กรณีคุณทักษิณใช้คำ "ผู้มีบาปมีนอกรัฐธรรมนูญ" ล่าสู่กรณีเขียนจดหมายถึงผู้นำประเทศต่างๆ ขอนำข่าวที่เหมาะสมกับวิถีชีวิตของชาวโศก มาถ่ายทอดสู่ญาติธรรม ดังนี้ กรณีกระแสความนิยมท่านมกุฎราชกุมารจิกมี แห่งภูฏาน ในหมู่คนไทย ทำให้คนสนใจประเทศภูฏานมากขึ้น พ่อท่านเคยพูดหลายปีมาแล้วถึงประเทศภูฏานว่ายังมีศิลปะวัฒนธรรมประเพณี อารยธรรมที่น่าศึกษา

ภูฏานมีพื้นที่เพียง ๔๗๕,๐๐๐ ตารางกิโลเมตร อยู่บริเวณเทือกเขาหิมาลัย ระหว่างประเทศจีนและอินเดีย มีประชากรเพียง ๒.๒-๒.๔ ล้านคน ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ ประชากร ๙๐% ทำงานในภาคเกษตรกรรม ปกครองภายใต้ระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ มาตั้งแต่ปี ๑๙๐๗ กษัตริย์ Jigme (ตามคำเรียกขานของนิตยสาร Time) ขึ้นครองราชย์ในปี ๑๙๗๒ ขณะมีพระชนมายุได้เพียง ๑๖ พรรษา

สมเด็จพระราชาธิบดีจิกมี ซิงเย วังชุก ประมุขคนปัจจุบัน พระบิดาของมกุฎราชกุมารภูฏาน (ที่คนไทยติดปากเรียกว่าเจ้าชายจิกมี) มีแนวทางในการพัฒนาประเทศคล้ายคลึงกับในหลวงของไทย โดยพระองค์เป็นบุคคลแรกในโลกที่ได้ที่กล้าประกาศแนวทางการพัฒนาประเทศ โดยไม่ให้ความสำคัญกับผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP-Gross Domestic Product) แต่ให้ความสำคัญกับความสุขมวลรวมแห่งชาติ (GNH-Gross National Happiness) ของประชาชนเป็นหลัก

ภูฏานเป็นหนึ่งในประเทศที่ยากจนที่สุดในโลก รายได้หลักของประเทศมาจากการเกษตรและป่าไม้ การขายไฟฟ้าพลังน้ำให้อินเดีย และการท่องเที่ยว จากข้อมูลของ Index Mundi ชาวภูฏานมีรายได้ต่อหัว (GDP per Capita) เพียง ๑,๔๐๐ เหรียญสหรัฐ คิดเป็นลำดับที่ ๑๕๑ จาก ๒๒๖ ประเทศทั่วโลก (ประเทศที่มี GDP per Capita สูงที่สุดในโลกคือ

(อ่านต่อหน้า ๘)

GNH ◊ ต่อจากหน้า ๑๒

อย่างเชื่องช้า โดยสิ่งที่เกิดขึ้นดีหรือไม่ เอาความสุขของชาวภูฏานเป็นตัวตัดสิน ไม่นำพาความเปลี่ยนแปลงเข้ามาภายในประเทศ โดยวัดที่จำนวนเงินและทรัพย์สินที่เป็นวัตถุสิ่งของ

๒.การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ (Conservation of Environment) ก่อนหน้านี้ ภูฏานเคยส่งออกเป็นสินค้าทำรายได้ให้กับประเทศแต่เมื่อสภาวะอากาศของโลกโดยรวมเปลี่ยนแปลงไป ก่อให้เกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติในมุมต่างๆ ของโลก ภูฏานจึงหันกลับมายกเลิกการค้าไม้กับต่างชาติด้วยการส่งเสริมให้มีการอนุรักษ์ป่าไม้ โดยการเลิกตัดทำลาย และปลูกเพิ่มเติม ไม่แค่ว่าไม้เท่านั้น สัตว์ป่าก็ได้รับการดูแลอย่างดี ปัจจุบันพื้นที่ประมาณ ๒๖ % ของพื้นที่ประเทศทั้งหมดถูกจำกัดให้เป็นเขตอนุรักษ์พันธุ์สัตว์ป่า และในปี ๒๐๐๕ ประเทศภูฏานได้รับรางวัลจากองค์การสหประชาชาติด้านสิ่งแวดล้อม เพราะสามารถเพิ่มพื้นที่ของป่าไม้ภายในประเทศได้สูงถึง ๗๒ % นอกจากนี้ภูฏานก็จะยังคงยึดมั่นที่จะทำเกษตรอินทรีย์ที่ปราศจากสารเคมีต่อไป และปฏิเสธการใช้สารเคมีทางการเกษตรอย่างสิ้นเชิง เพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อมแล้วยังเป็นการรักษาคุณภาพชีวิตของชาวภูฏานด้วย

๓. การส่งเสริมและสงวนรักษาวัฒนธรรมประเพณี (Preservation and Promotion of Culture) เนื่องจากชาวภูฏานถือกำเนิดมาท่ามกลางความเชื่อและศรัทธาทางพระพุทธศาสนาอย่างเหนียวแน่น รัฐบาลก็จะส่งเสริมและให้ชาวภูฏานยึดถือและปฏิบัติแบบดั้งเดิมที่เขยื้อนมาเวลาช้านาน เช่น การแต่งกายในชุดประจำชาติ การสืบทอดประเพณีที่เคยถือปฏิบัติมาให้ทำกันต่อไป แต่การเข้ามาของระบบทุนนิยมจึงทำให้รัฐบาลเองต้องเป็นคนคัดเลือกที่จะรับและเลือกที่จะปฏิบัติ เลือกที่จะผ่อนคลายนโยบายที่ตึงเครียดจนเกินไป เพื่อไม่ให้วัฒนธรรมจากต่างชาติไหลบ่าเข้ามาในภูฏานได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว ซึ่งชาวภูฏานเพิ่งจะมีเคเบิลทีวีชม และเริ่มใช้อินเทอร์เน็ตได้บ้างแล้ว รวมทั้งการให้การศึกษากับเด็กชาวภูฏานที่ต้องให้ความรู้ทางศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม ควบคู่ไปกับตำราเรียนทางวิชาการด้วย

๔.ส่งเสริมการพัฒนาธรรมาภิบาล (Good Governance) คือเน้นให้ชาวภูฏานดำรงชีวิตบนพื้นฐานที่จะช่วยพัฒนาสังคมทั้งระบบให้มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ โดยยึดถือหลัก ๖ ประการ คือ ความซื่อสัตย์สุจริต ความเปิดเผยโปร่งใส ความรับผิดชอบที่สามารถตรวจสอบได้ ความชอบธรรมและความยุติธรรม ความมีคุณภาพและประสิทธิภาพ รวมถึงความมีคุณธรรมจริยธรรม ที่สำคัญที่สุดก็คือ การละอวยและเกรงกลัวต่อบาป

๓๔ ปีแห่งความสุข นับตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๑๕ จนถึงปัจจุบันนี้เป็นเวลา ๓๔ ปีแล้วที่ประเทศภูฏาน

ดำเนินนโยบายในการพัฒนาประเทศตามแนวทางของความสุขมวลรวมประชาชาติ หรือจีเอ็นเอช ซึ่งเป็นทฤษฎีที่นำไปปฏิบัติพร้อมๆกับวิธีการดำเนินการพัฒนาประเทศด้านต่างๆ ของภูฏาน หากจะถามว่า จะวัดความสุขมวลรวมประชาชาติจากอะไร จนถึงทุกวันนี้ยังไม่มีวิธีการสำหรับการวัดความสุขที่เป็นนามธรรมให้เป็นรูปธรรมได้

แต่เคยมีการทำวิจัยโดยให้ชาวภูฏานเลือกว่าตนเองรู้สึกเช่นไรใน ๓ ตัวเลือก คือ ๑.Very happy คือมีความสุขมาก ๒.Happy คือ สุข และ ๓.Unhappy คือไม่มีความสุข ผลสำรวจออกมาว่า ชาวภูฏานเลือกข้อ ๒.Happy คือสุขเป็นส่วนใหญ่ สิ่งที่น่าแปลกใจคือทำไมพวกเขาไม่เลือกข้อ ๑.Very happy คือมีความสุขมาก ทั้งนี้เพราะชาวภูฏานแค่ต้องการมีความสุขแบบปกติ มีความพึงพอใจในแบบที่ตัวเองอยู่และเป็นหรือจะวัดจากข่าวตามหน้าหนังสือพิมพ์ของภูฏานแทบจะไม่มีข่าวอาชญากรรมเลย สภาพความเป็นอยู่อย่างสบาย ไม่เร่งรีบ ไม่มีอาชีพทนาย เพราะไม่มีใครทำผิด บ้านเมืองที่ไม่ต้องสร้างให้มีรั้วรอบขอบชิด ทุกคนอยู่กันอย่างไว้นิ่งเฉยใจ ปกติและสงบสุข

“จีเอ็นเอช” กับ “เศรษฐกิจพอเพียง” หากถามว่าคนไทยสามารถนำหลักการจีเอ็นเอชหรือความสุขมวลรวมประชาชาติมาใช้ได้หรือไม่ วัลลภา คุณดิรานนท์ บรรณาธิการและผู้จัดการสำนักพิมพ์สวนเงินมีมา ซึ่งเคยเดินทางไปยังประเทศภูฏานมาแล้วหลายครั้ง ทั้งยังมีประสบการณ์เข้าร่วมการสัมมนาเกี่ยวกับเรื่อง GNH : Gross National Happiness ในประเทศไทยและต่างประเทศด้วย นอกจากนี้ยังเป็นหนึ่งในแกนนำของการรณรงค์การนำจีเอ็นเอชเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในสังคมไทยร่วมกับ ศ.นพ.ประเวศ วะสี และสุภัทษณ์ ศิวรักษ์

วัลลภาเล่าถึงภูฏานพร้อมทั้งแนะนำแนวทางการนำจีเอ็นเอชมาใช้ในประเทศไทยว่าจริงๆ แล้วคนไทยมีจีเอ็นเอชอยู่แล้ว แต่อยู่ในรูปของเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว “ไม่ว่าจะเป็นจีเอ็นเอช หรือ เศรษฐกิจพอเพียงมีเป้าหมายอยู่ที่ความสุข และความพึงพอใจของคนเป็นส่วนใหญ่ โดยไม่สนใจความหมายของเงินทองและวัตถุ

ส่วนความเป็นมาของจีเอ็นเอชในประเทศไทยนั้นไม่ได้เพิ่งเป็นที่รู้จักเมื่อกระแสเจ้าชายจิกมีกัลังโด่งดัง แต่ประเทศไทยได้มีการจัดสัมมนาเรื่องความสุขมวลรวมประชาชาติมาแล้วตั้งแต่ปี ๒๕๔๗ ที่สถาบันเทคโนโลยีเอเซีย หากแต่ยังไม่เป็นที่รู้จักกันในวงกว้างเท่านั้น

“ดังนั้นหากจะนำหลักทฤษฎีจีเอ็นเอชมาใช้ควบคู่ไปกับการพัฒนาประเทศไทย รัฐบาลต้องหันมาใส่ใจกับจิตใจของคนไทยให้มากขึ้น ด้วยปฏิบัติตามหลักสำคัญ ๔ ประการ คือ ๑.พยายามรื้อฟื้นสนับสนุนให้คนไทยใส่ใจและปลูกฝังความเชื่อทางพระพุทธศาสนาให้เข้มแข็ง ๒.ลดการให้ความสำคัญทางด้านวัตถุ ๓.ค่อยๆ แทรกซึมความเชื่อความเข้าใจเกี่ยวกับประเพณี วัฒนธรรม อันดีงามที่คนไทยเคยมี และ ๔.จัดการกับ

การอนุรักษ์ป่าไม้ ปลูกป่าอย่างจริงจัง และส่งเสริมให้เกษตรกรไทยหันมาปลูกเกษตรอินทรีย์ พร้อมทั้งลดการใช้สารเคมี”

นอกจากนี้ เธอยังบอกว่า ลีก็มีส่วนสำคัญในการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ด้านต่างๆ กับคนไทย เมื่อทุกฝ่าย ทั้งภาครัฐและเอกชน ร่วมมือผลักดันสังคมไทยให้พัฒนาไปอยู่ในจุดที่พอเพียงบนความพอมีพอกินพอใจ โดยลดละเลิกการแก่งแย่งเพื่อให้มีเงินทองทรัพย์สิน อันเป็นที่มาของความโลภ ความโกรธ ความหลง ซึ่งทำให้ขาดสติและไม่เป็นปกติ ให้กลับมามีสติในการดำเนินชีวิตแล้ว ความสุข ความพึงพอใจในสิ่งที่ตัวเองมีก็จะเกิดขึ้นและสามารถดำเนินชีวิตตามหลักคำสอนของพระพุทธเจ้าและพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวของเราได้

“จีเอ็นเอช” ของคนไทยอยู่ในไหน เริ่มก่อกำกับทำให้สัมภาษณ์ของนายกรัฐมนตรี พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร เวลาถูกถามบ่อยๆ เมื่อเกิดปัญหาว่า “ไม่ต้องเป็นห่วงเศรษฐกิจประเทศเรายังดีอยู่ ตอนนี้ตัวเลขจีดีพีอยู่ที่ ๕ % แล้ว เดียวปีหน้าผมจะทำให้ได้ ๖ % หรือ ๗ % ไปเลย”

“จีดีพี” ที่มากขึ้น คือหลักประกันว่าชีวิตความเป็นอยู่ของคนไทยจะดีขึ้น หรือมีความสุขขึ้นหรือเปล่า เพราะคนระดับรากหญ้ายังต้องทำงานหนักแต่ได้เงินน้อย ไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นเช่นเดียวกับคนชั้นกลางที่ยังต่อสู้กับค่าน้ำมัน ขณะที่เงินเดือนไม่เพียงพอใช้ พร้อมๆ กับข่าวอาชญากรรมตามหน้าหนังสือพิมพ์ ปล้น ฆ่า ช่มชู้ มีให้อ่านทุกวัน บ้านเมืองวุ่นวาย น่ากลัว ไม่ปลอดภัย ส่วนคนชั้นสูงก็เพลิดเพลินกับการจับจ่ายทางวัตถุซึ่งอาจเป็นความสุขชั่วคราวๆ

แต่ระหว่างงานพระราชพิธีฉลองสิริราชสมบัติของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่เพิ่งผ่านพ้นมามีการทำสำรวจวัดออกมาได้ว่าคนไทยมีความสุขขึ้นอย่างประหลาด แสดงว่าความสุขของคนไทยไม่ได้ขึ้นอยู่ที่วัตถุ แต่อยู่ที่ความรักที่มีต่อองค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เพราะพระองค์เปรียบเสมือนเครื่องยึดเหนี่ยว และศูนย์รวมจิตใจของคนไทย

เพียงแค่นี้ได้ใส่เสื้อเหลือง ดิดธงชาติไทย และธงตราสัญลักษณ์ไว้หน้าบ้าน แค่นี้ก็สร้างความสุขให้กับคนไทยได้อย่างมากแล้วนี่คือ “จีเอ็นเอช” ในแบบของพวกเรา เช่นเดียวกับที่ชาวภูฏานมี “จีเอ็นเอช” ในแบบของพวกเขา ไม่ว่า “จีดีพี” จะต่ำเพียงใด เพราะความสุขวัดกันที่ความสุขทางใจ หาใช่วัตถุ!

(นสพ.โพสทูเดย์ ฉบับวันที่ ๓ ก.ค.๕๕)

ไทยสุข ◊ ต่อจากหน้า ๑๒

อยู่อันดับที่ ๑๓๑ กลายเป็นประเทศในเอเชียที่มีดัชนีความสุขน้อยที่สุด ส่วนเวียดนามมากที่สุดคืออยู่อันดับที่ ๑๒ ตามมาด้วยภูฏานประเทศไทยถูกจัดอยู่อันดับที่ ๓๒, ฟิลิปปินส์ ๑๗, อินโดนีเซีย ๒๓, จีน ๓๑, มาเลเซีย ๔๔, อินเดีย ๖๒, ไอร์แลนด์ ๖๔, เนเธอร์แลนด์ ๗๐, สเปน ๘๗, อังกฤษ ๘๘, ซาอุดีอาระเบีย ๘๙, เดนมาร์ก ๙๙, ปากีสถาน ๑๑๒, นอร์เวย์ ๑๑๕, ลีเดน ๑๑๙, ฟินแลนด์ ๑๒๓, ออสเตรเลีย ๑๓๙, สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ ๑๕๔, แอฟริกาใต้ ๑๕๖, คูเวต ๑๕๙ และกาตาร์ ๑๖๖ สำหรับสาธารณรัฐวานูอาตู เป็นประเทศหมู่เกาะทางตอนใต้ของมหาสมุทรแปซิฟิกอยู่ห่างจากภาคตะวันออกของประเทศออสเตรเลียราว ๑.๗๕๐ กิโลเมตร มีประชากรอาศัยอยู่ราว ๒๐๐,๐๐๐ คน ส่วนใหญ่เป็นชาวเมแลเนเซีย

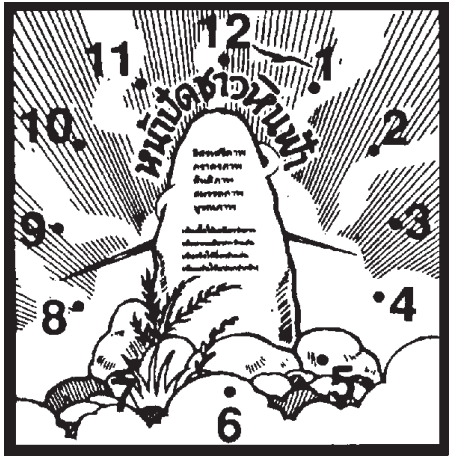
วานูอาตูเคยตกเป็นเมืองขึ้นของอังกฤษและฝรั่งเศส ก่อนประเทศอิสระภาพเป็นสาธารณรัฐในปี ๒๕๒๓ เศรษฐกิจของประเทศขึ้นอยู่กับการทำเกษตรขนาดเล็กซึ่งเป็นอาชีพของประชากรถึง ๖๕ เปอร์เซ็นต์ของทั้งหมด นอกจากนี้ยังทำประมงและท่องเที่ยว

นายมาร์ค โลเวน จากวานูอาตู ออนไลน์หนังสือพิมพ์ออนไลน์ของวานูอาตู กล่าวว่า การมีความสุขของจำนวนชาววานูอาตูไม่ได้ขึ้นอยู่กับว่า ประเทศนี้มีประชากรเท่าไร หากแต่เป็นเพราะประชาชนมีความพึงพอใจกับสิ่งเล็กน้อย ไม่ใช่สังคมที่ขับเคลื่อนโดยการบริโภค แต่อยู่กันเป็นชุมชนและครอบครัว มีความหวังดีต่อกัน เป็นสถานที่ที่ไม่ต้องกังวลอะไรมาก สิ่งเดียวที่กลัวกันคือ พายุไซโคลนหรือแผ่นดินไหว

ที่สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) นายอำพน กิตติอำพน เลขาธิการ สศช.แถลงภายหลังการประชุมทบทวนแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ.๒๕๕๐-๒๕๕๔) ว่า ในเบื้องต้นที่ประชุมเห็นชอบการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้มีเสถียรภาพและแนวทางชัดเจนใน ๔ ยุทธศาสตร์

๑.ยุทธศาสตร์พลังงาน จะต้องตั้งเป้าหมายในแผนพัฒนาฯฉบับที่ ๑๐ ให้ลดค่าใช้จ่ายด้านพลังงานเหลือ ๓๐ % ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ(จีดีพี) ๒.ยุทธศาสตร์การเข้าสู่ทุนให้ประชาชนทุกกลุ่มเข้าถึงแหล่งทุนและพัฒนาเป็นกลุ่มทุนข้ามชาติ ๓.ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยว เน้นสร้างฐานความรู้และการวิจัยสร้างมูลค่าเพิ่มในสินค้าและบริการ ๔.ยุทธศาสตร์ด้านสังคม จะเน้นความสุขคุณภาพที่ดีของประชาชน เพิ่มการศึกษาโดยเฉลี่ยของประชาชนจาก ๙ ปี เป็น ๑๐ ปี นายอำพนกล่าวว่า ในวันที่ ๓๐ กรกฎาคม จะจัดทำแผนให้แล้วเสร็จและขอความเห็นไปยังสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สป.) คาดว่าภายใน ๓ สัปดาห์จะส่งเรื่องกลับมาที่ประชุมคณะรัฐมนตรีเพื่อขอความเห็นชอบภายในเดือนสิงหาคม.

(นสพ.มติชนรายวัน ฉบับวันที่ ๑๔ ก.ค.๕๕)

เจริญธรรม สำนักคิด พบกับ นสพ.ข่าวโศก ฉบับที่ ๒๙๓(๓๐๕) ปีกษ์แรก ก.ค.๒๕๔๙ ก่อนอื่นต้องขอแก้ไขความผิดพลาดในคอลัมน์ 'เขาคือใคร' คุณปะดาวบุญ ชาวหินฟ้า ในหน้า ๕ ของฉบับที่แล้ว ที่เขียนว่า น้องสาวของคุณปะเสียชีวิตจากอุบัติเหตุรถชน ที่ถูกต้องคือ น้องสาวของคุณปะยังมีชีวิตอยู่และไม่ได้ประสบอุบัติเหตุแต่อย่างใด -ทีมข่าวต้องขออภัยอย่างสูงมา ณ ที่นี้ด้วย

ช่วงเข้าพรรษาเวียนมาถึงกันอีกครั้ง และก็ในช่วงอันดีซึ่งที่พวกเราเหล่านักปฏิบัติธรรมจะได้ใช้เป็นโอกาสที่จะได้ศึกษาและไขข้อข้องใจเกี่ยวกับข้อธรรมะต่างๆ จากสมณะและสิกขมาตุที่ได้จำพรรษาได้อย่างเต็มที่

'ตบะธรรม' ก็เป็นอีกกุศโลบายหนึ่งที่เราานิยมปฏิบัติกันในช่วงเข้าพรรษา เพื่อใช้เป็นเครื่องช่วยในการประหารกิเลสที่ได้กบดานอยู่ในกมลสันดาน และเหมือนเช่นทุกๆ ปีที่ผ่านมา จังหรีดก็ขอเชิญชวนให้ชาวเราตั้งตบะพรรษาในช่วงเข้าพรรษานี้ และหากใครมีประสบการณ์ดี(หรือไม่ดี) หรือมีคำแนะนำเกี่ยวกับการตั้งตบะต่างๆ ก็สามารถนำมาเล่าสู่กันฟังผ่านทางข่าวโศกได้นะฮะ

และในฉบับนี้จังหรีดก็มีตัวอย่างตบะธรรมของบางท่านนำมาฝากกันด้วย

ความตั้งใจของสมณะ...จังหรีดได้มีโอกาสฟังความตั้งใจของสมณะนวกะรูปหนึ่ง ที่จำพรรษาอยู่ที่ภูผาฟ้า นั่นคือ สมณะฟ้าต้นหมักกรอ ซึ่งได้บอกความรู้สึกและความตั้งใจในการเข้าพรรษานี้ แก่ผู้ประณายอาจารย์ว่า "มีความรู้สึกยินดีในการอยู่ป่ามากขึ้น เพราะเป็นป่าที่มีอาจารย์และเพื่อนสมณะอยู่ร่วมศึกษาปฏิบัติธรรม เป็นความอบอุ่นของผู้แสวงหาความพ้นทุกข์ และในพรรษานี้ก็มีการต้อนรับสมณะน้องใหม่ ๒ รูป ซึ่งกับท่านทั้งสอง (หลวงพ่อดำ ธีรภัทโท และหลวงพ่อดอน โสปาโก) ก็รู้สึกสนิทกันดี เพราะท่านก็อยู่ศึกษาเป็นพระอาคันตุกะมาก่อนเช่นเดียวกับผม ผมรู้สึกท่านเป็นคนเรียบง่ายดีครับ

ส่วนเรื่องความตั้งใจ ก็ตั้งใจประมาณในเรื่องอาหาร จะฉันให้น้อยลงให้ท้องโปร่งไว้ฝึกเจโตสมณะให้ได้ผลทางจิตสงบภายใน เพื่อจะได้อาศัยเป็นสุขวิหารธรรมในปัจจุบัน อันเป็นอุปการะในการปฏิบัติธรรมเพื่อความเจริญในธรรม อีกทั้งจะฝึกการปรึกษาผู้ใหญ่และถามปัญหาเพื่อเสริมปัญญา" จังหรีดได้ฟังความตั้งใจของท่านฟ้าต้นแล้ว ก็มีความ

ประทับใจและคิดว่า อาจจะเป็นแนวทางในการพัฒนาตัวเองช่วงเข้าพรรษานี้ของญาติธรรมทั้งหลาย ส่วนเรื่องการรับสมณะน้องใหม่ จังหรีดก็เพิ่งได้รู้ว่า ที่ภูผาฟ้า ก็มีกรต้อนรับสมณะน้องใหม่ซะด้วย หากใครอยากทราบว่าต้อนรับกันอย่างไรเชิญสอบถามจากท่านฟ้าต้นกันเองนะฮะ...ส่วนบรรยากาศการตั้งตบะอธิษฐานของชาวสันติฯ ตัวอย่างเช่น ครูพี่ฝน จังคศิริ(อาตัง)ตั้งไว้ว่า "จะต้องออกกำลังกายวันละ ๑ ชม.ทุกวัน ซึ่งก็ทำอยู่ ๒-๓ เดือนอยู่ก่อนแล้ว และก็ได้ผลดีต่อสุขภาพมาก โรคหวัด โรคภูมิแพ้หายไปเลย เมื่อยร่างกายดีขึ้นจิตใจก็พลอยดีขึ้นมากด้วย ไม่หงุดหงิดไม่ฉงนเปลี่ย ไม่อ่อนแรง จึงตั้งใจทำให้อีกต่อไป อีกเรื่องคือเรื่องการกิน เพราะกินมือเดียวได้ไม่ยากไม่ลำบากแล้ว จึงตั้งใจลดละเรื่องรสสัมผัสตั้งตบะกินแบบคลุกเคล้าผสมทุกอย่างในปริมาณไม่เกิน ๑.๕ กก.ต่อวัน ลองทำได้ ๑ สัปดาห์ เห็นผลคือ จะดักอาหารที่สำคัญและจำเป็นต่อร่างกายก่อนอย่างอื่น และแม้คลุกเคล้ากันทุกอย่างแล้ว ก็ยังมีความอร่อยอยู่จึงตั้งใจจะปฏิบัติต่อไป"...จังหรีดก็ขออนุโมทนา สาธุ... จิตๆ *

สะกิดข่าวจากสีกมา...งานอบรมสัมมนาเพื่อประชาธิปไตย โครงการนวัตกรรมแห่งการปกครอง ครั้งที่ ๖ ซึ่งจัดที่สีกมาโศก ระหว่างวันที่ ๘-๙ ก.ค.ที่ผ่านมานั้น มีชาวมุขชนหินผาฟ้า นำโดยสมณะคงดิน และคณะครู ๑๐ กว่าคน ได้นำ นร.สัมมาสิกขาหินผาฟ้า(สส.ผ.) ๓๒ คนมาร่วมงานนี้ด้วย ทางคุณรักบุญ โสภิตระกูล ครู สส.ผ.เล่าให้จังหรีดฟังว่า "งานนี้ทางหินผาฟ้า ได้จัดเตรียมอุปกรณ์ในการร่วมจัดโรงบุญมาสมทบด้วย รายการอาหารมีมากมายหลายชนิด ซึ่งทาง สส.ผ.ตั้งใจจะแจกเต็มที่เลย แต่พอมีมติที่ประชุม ให้ไปรวมกันในวันที่ ๑๔ ก.ค.นี้ เลยต้องปรึกษากันอีกครั้ง เพราะช่วงนี้ทางหินผาฟ้ากำลังอยู่ในช่วงของการทำนาด้วย พอพูดถึงการไปร่วมชุมนุมกับฝ่ายพันธมิตรฯเมื่อคราวที่แล้ว ทางโรงเรียนได้รับผลกระทบคือมีผู้ปกครองได้นำนักเรียนของเขาออกจากโรงเรียนไป ๓ คน โดยเขาบอกว่า ไม่เห็นด้วยที่ทางโรงเรียนไปร่วมชุมนุม พอมาคราวนี้ก็ทำตามนโยบายส่วนกลางที่ว่า การไปร่วมชุมนุมให้ขึ้นอยู่กับความสมัครใจทั้งของตัวนักเรียนและผู้ปกครองเอง ถ้าไม่เห็นชอบทั้งสองฝ่าย เราก็ไม่ให้นักเรียนไป ก็ฝากถึงทุกคนว่า เมื่อที่ประชุมส่วนกลางได้ตกลงอย่างไร ก็ขอให้ทุกคนทำตาม เพราะสิ่งที่พ่อท่านและที่ประชุมพาทำไม่ใช่สิ่งเลวร้ายแน่นอน" สาธุ...เรื่องทำตามมติหมู่กลุ่มจังหรีดเห็นด้วยจริงๆ...พิมพ์ใจฟ้า ฐานะ นร.สส.ผ. (พิมพ์) ขยายความในใจให้ฟังว่า "ทำไรดีได้คะ ก็พาน้องๆทำ ได้ประโยชน์จากการร่วมงานครั้งนี้คือ ได้ฝึกฝนตัวเองเพราะใจจริงไม่ได้อยากมาเท่าไร สีกมาโศกก็กว้างใหญ่ดี และมีนักเรียนน้อย ก็สงบดี ฝากถึงเพื่อนๆว่า ให้เป็นเด็กดีของพ่อแม่ เชื่อฟังพ่อแม่ให้มากๆ"...คุณเอื้ออภัย อินทนนท์ "ถือว่างานนี้เป็นงานประจำปีของชาวสีกมาเลยทีเดียว ทุกครั้งที่ฟังเทศน์ของพ่อท่านก็จะได้อะไรดี ๆ ทุกครั้ง ยิ่งครั้งนี้นั้นเรื่องกรรม ก็

ยิ่งทำให้ต้องสังวรให้มากๆ ขึ้นอีก ดีใจที่ญาติธรรมมา และฝากเรื่องสุขภาพกับทุกท่านด้วย เพราะพวกเราต้องทำงานศาสนาไปยาวนาน" จังหรีดก็ขออนุโมทนาทุกท่านที่ไปร่วมกิจกรรมบุญที่สีกมา ด้วยนะฮะ ...ส่วนเรื่องสำคัญอีกเรื่อง คุณอำนาจ หมายอดกลาง ได้นำเสนอ "งานมหกรรมสุขภาพ พลังงานสิ่งแวดล้อม เฉลิมฉลอง ๖๐ ปี ครองราชย์" ซึ่งจะจัดในวันที่ ๑-๓ ก.ย. ๔๙ โดยจะเป็นการจัดงานแบบบูรณาการของส่วนราชการหลาย ฝ่าย เช่น กระทรวงพลังงาน, กระทรวงทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม, กปร. (คณะกรรมการพิเศษประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ) ได้จัดนิทรรศการที่บริเวณอ.วังน้ำเขียว ส่วนศูนย์วังน้ำเขียวในฐานะเป็นส่วนหนึ่งของโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ จึงได้ร่วมจัดนิทรรศการแบบมีชีวิต จึงขอเรียนเชิญชาวโศกร่วมงาน และขอเป็นเจ้าภาพในการจัดประชุม ๓ องค์กร ประจำเดือนกันยายน และได้กราบนิมนต์พ่อท่านเป็นประธานประชุมครั้งนี้ด้วย ซึ่งที่ประชุมมีมติตกลง และพ่อท่านก็รับนิมนต์เรียบร้อยแล้ว จังหรีดก็ขอแจ้งให้ญาติธรรมที่สนใจทราบนะฮะ... จิตๆ *

ธรรมะจากต้นไพร...วันเสาร์ที่ ๓ มิ.ย.ที่ผ่านมา เวลาประมาณหกโมงเช้า ต้นไพรใหญ่ที่ลานนาโศกเกิดลมมาทาบโรงครัวพี่และเสาโรงครัวก็ถูกปลวกกินทำให้ต้องรื้อโรงครัวออกซึ่งผู้ที่มีความรู้เรื่องต้นไม้ ก็ขยายความให้จังหรีดฟังว่า ต้นไทรนั้นปลูกด้วยกิ่งตอนแล้วรากจะไม่ลึก ดังนั้นต้นไม้ใหญ่ควรดูแลตัดแต่งกิ่งให้สมดุล ส่วนบางคนก็ให้แก๊งค์ กิ่งและใบเปรียบเหมือน ลากสักกระหาคกรไม่ลึกหรือแก่นไม้ไม่แข็งแรงแล้ว โอกาสที่จะล้มก็มีได้ง่ายไอ้โฮ! นี่แค่ต้นไม้ล้ม พวกเรายิ่งนำมาพิจารณาธรรมกันได้นะฮะ... จิตๆ *

ความเคลื่อนไหวของสมณะ...ช่วงหลังบิณฑบาตของวันที่ ๑๒ มิ.ย.ที่ผ่านมา จังหรีดเกาะอยู่ข้างทาง ได้ยินสมณะเถระ มัชฌิมะนวกะ มาพบพูดคุยกับท่านอาจารย์ ๑ (สมณะบินบน ธิรจิตโต) ซึ่งท่านอาจารย์ ๑ ก็บอกว่าใครอยู่ที่ใดช่วงนี้ก็ให้กลับไปที่นั่นก่อน...สมณะดิโน ไท ธาณโย ก่อนหน้านั้นก็อยู่บ้านราชฯ กับสมณะถักบุญ วันต่อมาท่านทั้งสองก็มากราบลาขอคำแนะนำจากท่านอาจารย์ ๑ ว่ามีอะไรจะแนะนำท่านทั้งสองบ้าง ซึ่งจังหรีดก็ได้ยินท่านอาจารย์บอกว่า ให้ท่านดิโน ไทเดินทางขึ้นภูผาเรื่องนี้ท่านดิโน ไทก็บอกจังหรีดว่า "ไม่มีอะไร" ส่วนท่านถักบุญนั้น จังหรีดยังไม่ได้ไปสอบถามว่ารู้สึกนึกคิดอย่างไรนะฮะ... จิตๆ *

เกร็ดบ้านราชฯ... เมื่อวันที่ ๒ ก.ค.๔๙ หินทรายเหลืองก้อนใหญ่ที่ใช้ทำส่วนหน้าอกของพระพุทธรูปปางตรัสรู้ ได้ขยับไปจากอ.สีคิ้ว จ.นครราชสีมา สู่อ.ปากช่อง ที่ตั้งโรงงานของคุณอ้วน (รัชฎา) หินก้อนนี้จังหรีดรู้ว่า มีน้ำหนัก ๓๗,๓๐๕ ตัน และคืนวันเสาร์ที่ ๘ ก.ค.๔๙ เป็นก้อนหินที่มีน้ำหนักมากที่สุด คือ ๑๒๔,๑๕๒ ตัน ซึ่งส่วนนี้เป็นส่วนที่จะสลักเป็นหน้าตักและหัตถ์ซ้าย จังหรีดก็รู้อีกว่า การขนหินขนาดใหญ่เช่นนี้มีช่างน่างายๆ แต่ละท่านที่ไปช่วยงานนี้ต้องเลือดคดยางออกกันทุกท่าน

จังหรีดก็ขอเอาใจช่วยให้ปลอดภัยนะฮะ...ล่าสุด ท่านเทินธรรม กับ ท่านแก่นผา ไปสมทบกับ ท่านกล้าตาย และ ท่านถักบุญ อ้อ! มีท่านเด่นตะวันอีกรูป ก็คงช่วยทำให้ทีมขนหินสร้างพระพุทธรูปมีความอบอุ่นและปลอดภัยมากขึ้นด้วย...ข่าวลือสะ ข่าวลือ คือทางพี่ใหญ่(ธารรงค์ แสงสุริยจันทร์) เป็นห่วงต้นไม้(ปูน)ได้เขื่อนใหญ่ ว่าจะทำให้ตึกนี้รับน้ำหนักมากเกินไป ท่านคมคิดผู้สร้างก็ยอมให้ทุบออก โดยบอกกับจังหรีดว่า "ดีเหมือนกัน เพราะของเดิมยังทำได้ไม่ดีพอเท่าที่คิด" ไอ้โฮ! จังหรีดตั้งแสบที่ท่านคมคิด คิดได้คมสมชื่อเนฮะ ไม่นึกคิดกับสิ่งที่ตัวเองทำไปแล้ว แต่พอช่างที่มาทุบต้นไม้(ปูน)ออกต้องมีอันตกรันร้านขณะทุบต้นไม้กันทุกคนเลยไม่มีช่างกล้ามาทุบส่วนที่เหลือ เพราะช่างเขารู้สึกว่า ต้นไม้(ปูน)นี้เขื่อน(เป็นนั่นไป)จังหรีดก็นึกถึงความเขื่อนของต้นตะเคียนที่ชาวบ้านถือกันแต่ครั้งนี่ถึงคราวต้นไม้(ปูน)เขื่อนบ้างแล้วกลายเป็นข่าวลือ หรือ Talk of the town ที่บ้านราชเมืองเรื่อ เรื่องนี้สมณะเราที่ไม่เชื่ออาถรรพ์หรือเรื่องเทวนิยมอยู่แล้ว คงจะต้องลงทำกันเองซะแล้ว นี่แหละนะ...เทวนิยมก็ทำให้ชาวอเทวนิยมเหนียวอีกแล้ว...พ่อรัฐวัย ๘๓ ปี ซึ่งเป็นพ่อของช่างใหญ่ อัมพร ธิรัญเขว่า เป็นผู้มีกำลังใจดีแม้สุขภาพจะไม่สมบูรณ์ แต่ได้มาอยู่ดินแดนพุทธ ก็คงรู้สึกคุ้มค่ากับชีวิตที่เกิดมา จังหรีดก็ขอฝากลูกหลานช่วยกันดูแลด้วยนะฮะ... จิตๆ *

เก็บตกหน้าทำเนียบฯ...เรื่องต่อไปนี่ จังหรีดอยากใช้ชื่อว่า "ใช้เงินผิดศีล!!" ซึ่งเรื่องก็มีอยู่ว่า วันหนึ่งอาจารย์ท่านหนึ่งของ รร.เบญจมาชราชลัย เดินทางมาที่พักหน้าทำเนียบรัฐบาล พร้อมกับส่งเงินให้น้องโบ๊ท ๑,๐๐๐ บาท แต่น้องโบ๊ทไม่ยอมรับ และพูดว่า "ใช้เงินผิดศีล" หลังจากนั้นอาจารย์ก็ให้น้องโบ๊ทพาไปหาแม่ แล้วกล่าวชื่นชมกับแม่ของโบ๊ทว่า "สอนลูกดีมากเลย ลูกฉันใช้เงินเก่งมาก ๆ"

เรื่องนี้จังหรีดคิดเดาว่า น้องโบ๊ทคงไม่มีอุปาทานเรื่องเงินเหมือนเด็กและผู้ใหญ่ทั่วไป น้องโบ๊ท อายุ ๕ ขวบ แม่ไม่สอนให้ลูกหลงเงิน จึงอาจมองธนบัตรเหมือนเราเห็นเงินกงเต็กกระมังฮะ... จิตๆ *

มรณัสสติ นายสุนทร คุณวงศ์ อายุ ๗๑ ปี บิดาของสามเณรชาติ พุทธชาตินิยม ป่วยเป็นอัมพาตเสียชีวิตเมื่อวันที่ ๑๘ มิ.ย.๔๙ ที่บ้านชัยมงคล ต.ประดู่ป่า อ.เมือง จ.ลำพูน

นายปวน บุญยืน อายุ ๘๔ ปี บิดาของญาติธรรม นายบุญธรรม บุญยืน เสียชีวิตเมื่อวันที่ ๒ ก.ค.๔๙ ฌาปนกิจศพเมื่อวันที่ ๖ ก.ค.๔๙ ที่สุสานบ้านร่มหลวง ต.แม่แฝก อ.สันทราย จ.เชียงใหม่

คติธรรม-คำสอนประจำฉบับ หยุตฉิง หยุตฉัง เพิ่มพลังสามัคคี.

(จากตลาดอารีเยะปีใหม่ ครั้งที่ ๑๓/๒๕๓๕)

GNH ดัชนีสุขล้นที่... ภูฏาน

วังชุก พระราชอาคันตุกะที่เสด็จฯ มาร่วมงานฉลองสิริราชสมบัติครบ ๖๐ ปี ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

แนวคิดดังกล่าว เป็นแนวพระราชดำริของ สมเด็จพระราชาธิบดีจิกมี ซิงเย วังชุก พระราชบิดาของเจ้าชายจิกมี ซึ่งพระองค์มีพระราชดำรัสกับประชาชนชาวภูฏานในวันเสด็จขึ้นครองราชย์เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๕ ว่า “Gross National Happiness is more important than Gross National Product” หรือ “ความสุขมวลรวมประชาชาติมีค่าสำคัญมากกว่าผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ” อันเนื่องจากภูฏานถูกจัดอันดับให้เป็นประเทศยากจนที่สุดในโลก

ความยากจนที่ว่า วัดจาก “จีดีพี” เพราะชาวภูฏานมีรายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปีประมาณ ๑,๔๐๐ เหรียญสหรัฐ แต่อันที่จริงหากได้รับรู้ถึงระบบการปกครองและชีวิตความเป็นอยู่ของพวกเขาแล้ว “จีดีพี” อาจไม่มีความหมายอะไรเลยก็ได้

“จีเอ็นเอช” ความสุขล้นทะลัก

อาณาจักรเล็กๆ อย่างภูฏานไม่มีพื้นที่ติดทะเล ไม่มีทรัพยากรทางธรรมชาติที่สำคัญทางเศรษฐกิจ มีเพียงป่าไม้ภูเขาและวัฒนธรรมประเพณีอันงดงาม อีกทั้งวิถีชีวิตเรียบง่ายและศรัทธาต่อคำสอนของศาสนา ภายใต้การปกครองแบบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ อย่างไรก็ตาม ประชากรทั้ง ๗ แสนคนโดยประมาณ ดูเหมือนจะเต็มอิมไปด้วยความสุข สังเกตได้จากภูฏานกลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวยอดนิยมตลอดกาลของนักท่องเที่ยวจากทั่วโลกที่ต้องการสัมผัสบรรยากาศความบริสุทธิ์ ทั้งภูมิประเทศ บ้านเมือง และการดำเนินชีวิตของผู้คน การดำเนินชีวิตอันงดงามนี้เอง ส่วนหนึ่งได้มาจากแนวพระราชดำริ “จีเอ็นเอช” ซึ่งสมเด็จพระราชาธิบดีแห่งภูฏานทรงให้ความสำคัญกับความสุขภายในจิตใจของประชาชนมากกว่าที่จะเห็นมูลค่าของวัตถุหรือเงินทองที่เพิ่มสูงขึ้นแต่ปราศจากความสุขจากใจที่แท้จริง กล่าวคือ ทรงพัฒนาประเทศให้ร่ำรวยไปด้วยความพึงพอใจในสิ่งที่มีและสิ่งที่เป็โดยให้ประชาชนมีความสุขกับการดำเนินชีวิตที่ไม่เร่งร้อนไม่เป็ในทุกข์กับการวิ่งตามเทคโนโลยีหรือแย่งชิงเพื่อให้ได้มาซึ่งทรัพย์สินสมบัติที่เป็เพียงแค่วัตถุ ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า เป็แนวการดำเนินชีวิตที่ทวนกระแสโลกทุนนิยมที่ระบาคใน

ประเทศที่พัฒนาแล้ว และกำลังพัฒนา

แนวพระราชดำริในการปกครอง

สมเด็จพระราชาธิบดีแห่งภูฏาน ทรงวางหลักการพัฒนาปกครองประเทศตามทฤษฎี “จีเอ็นเอช” ไว้ ๔ ข้อ อันเปรียบเสมือนเสาหลักอันแข็งแกร่งเพื่อก้ายันบ้านหรือประเทศให้สงบสุขปราศจากความวุ่นวาย และสามารถเดินคู่ไปพร้อมๆ กับระบบทุนนิยมจากต่างประเทศ ซึ่งการพัฒนาทั้งหมดเน้นไปที่ตัวคนเป็ศูนย์กลาง และใช้คนเป็หลักในการบ่งชี้ความสำเร็จของการพัฒนาประเทศ ดังนี้

๑.ส่งเสริมการพัฒนาทางเศรษฐกิจสังคม อย่างยั่งยืนและเท่าเทียม (Sustainable and Equitable Socioeconomic Development) ในรูปแบบเศรษฐกิจดั้งเดิมของภูฏานเป็ระบบการแลกเปลี่ยนสินค้า และเพิ่งจะเริ่มมีการใช้เงินตราประมาณ ๓๐ ปีที่ผ่านมา ประชากรส่วนใหญ่มีอาชีพเป็เกษตรกรที่ทำเกษตรอินทรีย์ รายได้ส่วนใหญ่ของประเทศมาจากการขายไฟฟ้าพลังน้ำให้กับอินเดีย

เมื่อภูฏานเริ่มเปิดประเทศให้ระบบทุนนิยมเข้ามาในประเทศได้แต่ก็ไม่สามารถเข้ามาได้อย่างมากมาย เพราะทฤษฎี “จีเอ็นเอช” ที่เน้นการพัฒนาเศรษฐกิจของสังคมแบบยั่งยืนเท่าเทียม การเข้ามาของระบบทุนนิยมในภูฏานจะเป็ไป (อ่านต่อหน้า ๑๐)

ตลอด ๒ สัปดาห์ที่ผ่านมา ตัวย่อภาษาอังกฤษ “GNH” กลายเป็หัวข้อสนทนาในหลายๆ วงการ ตัวหนังสือทั้งสามนี้ย่อมาจาก “Gross National Happiness” หรือความสุขมวลรวมประชาชาติ !! ซึ่งหลายคนไม่เคยรู้จักแนวคิดนี้มาก่อน เพราะรู้จักแต่ “จีดีพี” ที่ย่อมาจาก “Gross Domestic Product” หรือผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ !!

“จีดีพี” เป็ดัชนีชี้วัดความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจของแต่ละประเทศ โดยประเทศที่ร่ำรวยและพัฒนาแล้วประชากรจะมีรายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปีสูง ยิ่งจีดีพีสูงเท่าไรประเทศนั้นก็ยิ่งเจริญ ยิ่งมั่งคั่ง ซึ่งสวนทางกับ “จีเอ็นเอช” ที่เป็ดัชนีชี้วัดความสุข ยิ่งประชาชนในประเทศมีความสุขมากเท่าไร จีเอ็นเอชหรือความสุขมวลรวมประชาชาติก็สูงขึ้นเท่านั้น

ประเทศที่มั่งคั่ง “จีดีพีสูง” แต่ “จีเอ็นเอชต่ำ” (ร่ำรวยเงิน ขัดสนความสุข)

กับอีกประเทศ “จีดีพีต่ำ” แต่ “จีเอ็นเอชสูง” (ร่ำรวยความสุข แต่ขัดสนเงิน)

ปัญหาที่คือ อะไรสำคัญกว่ากัน ระหว่าง จีดีพี (เงิน) กับ จีเอ็นเอช (ความสุข) ?

“จีดีพี” VS “จีเอ็นเอช”

ต้นตำรับ “จีเอ็นเอช” มาจากดินแดนเล็กๆ บนเทือกเขาหิมาลัยที่ชื่อ “ภูฏาน” ซึ่งแนวคิดนี้ได้รับความสนใจพอๆ กับพระจริยวัตรอันงดงามของ มกุฎราชกุมารจิกมี เกเซอร์ นัมเกล

ไทยสุปอันดับ ๓๒ ของโลก

สิงคโปร์บิวในเอเชีย ‘วานูอาตู’ แอบปีที่สุด

แห่กระแส ประเทศรายไม่ติดอันดับ ไทยคว่ำที่ ๓๒ สิงคโปร์บิวสุดในเอเชีย

สำนักข่าวรอยเตอร์และเอเอฟพีรายงานเมื่อวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ว่า มูลนิธิเศรษฐกิจใหม่ (เอ็นอีเอฟ) เปิดเผยแพร่สำรวจดัชนีความสุขในประเทศต่างๆ ๑๗๘ ประเทศทั่วโลก พบว่า ประเทศวานูอาตู หมู่เกาะเล็กๆ ในมหาสมุทรแปซิฟิกตอนใต้มีความสุขที่สุดในโลก นอกจากนี้ ยังมีโคลัมเบีย คอสตาริกา โดมินิกัน และปานามา ที่ติด ๕ อันดับแรกของประเทศที่มีความสุขที่สุดในโลก ในขณะที่บรรดาประเทศอุตสาหกรรมส่วนใหญ่มีดัชนีความสุขไม่มาก เอ็นอีเอฟใช้มาตรฐานความเป็นอยู่และผลกระทบจากสิ่งแวดล้อมเป็นตัววัดความสุข

ของประชาชน อีกทั้งยังวัดจากความพอใจในการมีชีวิต ความคาดหวังในชีวิต และปริมาณการใช้สภาพแวดล้อมในการดำเนินชีวิต หมายถึงปริมาณของที่ดินที่เหมาะสมสำหรับจำนวนประชากรและการบริโภคพลังงาน

นายแอนดรูว์ ซิมส์ ผู้อำนวยการฝ่ายนโยบายของเอ็นอีเอฟ กล่าวว่า ดัชนีชี้วัดครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อแสดงให้เห็นถึงความสำเร็จหรือความล้มเหลวของประเทศต่างๆ ในดูแลประชาชนให้มีความสุขความเป็นอยู่ที่ดี ขณะเดียวกันยึดถือเอาความจำกัดของทรัพยากรแวดล้อมในการใช้ชีวิตของทุกคน นายนิค มาร์คส์ หัวหน้าศูนย์ความเป็นอยู่ของเอ็นอีเอฟ กล่าวว่า จากการสำรวจเป็ที่แน่ชัดว่า ไม่มีประเทศใดเพียงประเทศเดียวที่มีดัชนีความสุขอยู่ครบทุกอย่าง แต่ดัชนีเป็การแสดงให้เห็นถึงรูปแบบว่าจะใช้ชีวิตให้ยืนนานและมีความสุขได้อย่างไรภาย

หนึ่งน้อย ทอยเติม ◉ เต็มด้วยแก่น แน่นเป็ **ข่าวโศก** ฉบับที่ ๒๕๒(๓๐๔) ปักซ์แวกี กรกฎาคม ๒๕๔๕

ใต้สภาพแวดล้อมที่มีอยู่ โดยสิ่งที่ทำหาคือการเรียนรู้จากบทเรียนที่ผ่านมาแล้วนำไปปรับปรุงใช้ต่อไป

สำหรับประเทศที่มีดัชนีความสุขน้อยที่สุดคือ ประเทศซิมบับเว อยู่ในอันดับสุดท้ายคือ ๑๗๘ ตามมาด้วยสวาซิแลนด์ บุรุนดี สาธารณรัฐประชาธิปไตยคองโกและยูเครน ส่วนกลุ่มประเทศอุตสาหกรรม หรือจี ๘ กลายเป็กลุ่มประเทศที่มีดัชนีความสุขน้อยเช่นกัน อิตาลีอยู่อันดับที่ ๖๖.เยอรมนี ๘๑. ญี่ปุ่น ๘๕. อังกฤษ ๑๐๘. แคนาดา ๑๑๑. ฝรั่งเศส ๑๒๙. สหรัฐอเมริกา ๑๕๐และรัสเซียอยู่อันดับที่ ๑๗๒

ขณะที่ประเทศสิงคโปร์(อ่านต่อหน้า ๑๐)